- Esperanto-Novaĵoj
- Zamenhof-Tago en Allame Tabatabai Universitato
- Aventuroj de Pioniro
- Diversaĵoj

* اخبار اسپرانتو
* گزارش مفصل دیدار با هوشنگ مرادی کرمانی
* روز کتاب اسپرانتو و افتتاح باشگاه اسپرانتو در دانشگاه علامه طباطبایی
* آنچه برتراندراسل درباره اسپرانتو به دانشجوی خود صاحب‌الزمانی گفت

IRANA ESPERANTISTO

پایم سبزاندیشان

Kultura sezon-revuo en la persa kaj Esperanto
N-ro: 28, Dua Serio, Vintro 2019

فصلنامه‌ی فرهنگی دوزبانه‌ی فارسی و اسپرانتو
شماره ۲۸، دوره دوم، زمستان ۱۳۹۷

Je la Nomo de Posedanto de Animo kaj Prudento

IRANA ESPERANTISTO

IREA Irana Esperanto-Asocio

Pajam-e Sabzandiŝan

(Mesaĝo de Verd-ideanoj)

ISSN 1728-6174

IRANA ESPERANTISTO

Kultura kaj sendependa sezon-revuo internacia

Dua serio, N-ro 28, Vintro 2019

Bonvenas eseoj, artikoloj, raportoj kaj kontribuaĵoj kondiĉe ke ili ne estu publikigitaj antaŭe. Bonvenas kultur-temaj kontribuaĵoj ĉu en Esperanto ĉu en la persa.

***

Ĉia presa aŭ elektronika citado aŭ eldonado de materialoj de IRANA ESPERANTISTO, ĉu originale ĉu tradukite en aliajn lingvojn, estas permesata. Bonvole menciu pri la fonto kaj la originala lingvo (t.e. Esperanto aŭ la persa) kaj se eble, informu nin pri eldonaĵo en kiu aperis io de aŭ pri IRANA ESPERANTISTO aŭ/kaj sendu ciferecan kopion al ni.

به نام خداوند جان و خرد

پیام سبزاندیشان

فصل‌نامه‌ی پژوهشی - فرهنگی دوزبانه‌ی فارسی و اسپرانتو

دوره دوم، شماره بیست و هشتم، زمستان ۱۳۹۷

شماره استاندارد بین‌المللی (ISSN):

۱۷۲۸-۶۱۷۴

تاریخ انتشار نخستین شماره: پاییز ۱۳۸۱

نقل مطالب مجله با ذکر منبع و ماخذ جایز است و از استفاده کنندگان درخواست می‌شود یک نسخه الکترونیکی یا تصویر از نشریه‌ای را که در آن مطلبی به نقل از این مجله درج شده است به نشانی اینترنتی مجله ارسال کنند.

مسئولیت مطالب مندرج در این مجله برعهده‌ی نویسندگان آن می‌باشد.

گرافیک وحروفچینی: سبزاندیشان

نشانی‌ها:

پایگاه اینترنتی: www.espero.ir

پست الکترونیک: info@espero.ir

همکاران تحریریه این شماره:

- نازی صولت
- احمدرضا ممدوحی
- حمزه شفیعی
- ساعد عباسی
- سیمین عمرانی
- امیر فکری
- شلر کریمی
- منیره فهمی

Mallongigoj uzitaj en ĉi tiu numero

ILEK: Irana Literatura Esperanto Konkurso

IREA: Irana Esperanto-Asocio

IREJO: Irana Esperantista Junulara Organizo

IREK: Irana Esperanto-Kongreso

IRLEI: Irana Ligo de Esperantistaj Instruistoj

UK: Universala Kongreso

Irana Esperantisto akceptas aperigi anoncojn.

مجله سبزاندیشان آماده پذیرش آگهی می‌باشد.

Kontribuantoj ĉi-numere:

- Simin Emrani
- Ahmadreza Mamduhi
- Hamzeh Shafiee
- Nazi Solat
- Saed Abbasi
- Amir Fekri
- Ŝler Karimi
- Monire Fahmi

Kovrila Paĝo:

Esperantaj Kunvenoj Dum la Pasinta Sezono

Lasta Paĝo:

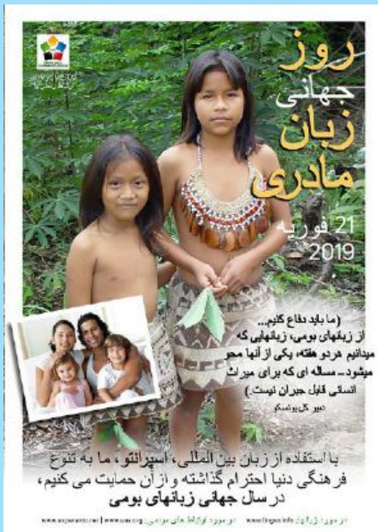
Internacia Tago de la Gepatra Lingvo

طرح روی جلد:

دیدارها و همایش‌های اسپرانتویی در فصل گذشته

طرح پشت جلد:

پوستر روز جهانی زبان مادری

En ĉi tiu numero:

Paĝo

در این شماره:

صفحه

Antaŭ ĉio…

Jen la unua numero de via revuo en 2019. Tiu ĉi numero prezentas al vi diversajn artikolojn kaj informojn pri la pasinta sezono en Irano. La ĉefa artikolo ĉi-numere estas pri la kunsido de iranaj Esperantistoj kun s-ro Huŝang Moradi-Kermani, fama kaj konata aŭtoro de infan-rakontoj. La kunsido estis arANĝita okaze de la apero de unu el liaj verkoj tradukita al Esperanto en Beletra Alamanako.

En aliaj partoj de la revuo, vi trovos raporton pri la fondiĝo de E-klubo en Allame Tabatabai Universitato, informojn pri Kaŝano kie okazos la 12-a Mez-orienta Esperanto Kunveno, Intervjuon kun Asghar Marami, kaj diversajn aliajn artikolojn en persa kaj en Esperanto.

La venonta numero aperos post la Mez-orienta Kunveno. La okazaĵo estas tre grava pro tio ke ĝi estas la unua vere internacia kunveno en Irano. Ĝi certe kreos turnopunkton en la historio de Esperanto en Irano. Ni certe preparos ampleksan raporton por la venonta numero.

Via; Hamzeh Shafiee

قبل از هر چیز...

این شماره از مجله را پربارتر از همیشه و با صفحات بیشتر تدارک دیده‌ایم. خوشبختانه تشکیل گروه تلگرامی تحریریه موجب شد که نیروهای بیشتری برای آماده شدن مجله فعال شوند و مطالب بیشتر و متنوع‌تری نیز فراهم شود.

موضوع اصلی این شماره که بیشترین تعداد صفحات را نیز به خود اختصاص داده است، دیدار با آقای هوشنگ مرادی کرمانی به مناسبت چاپ ترجمه یکی از قصه‌های مجید در نشریه معتبر ادبی جهان اسپرانتو به نام Beletra Almanako است که همزمان با حضور مترجم این اثر، آقای ساعد عباسی اسپرانتودان مقیم چین، برگزار شد. به همین مناسبت و برای تکمیل پرونده ویژه این شماره، متن کامل ترجمه اسپرانتوی داستان سماور را در ده صفحه در همین شماره ملاحظه خواهید کرد.

گزارش کاملی از جشن روز کتاب اسپرانتو و افتتاح باشگاه اسپرانتو در دانشگاه علامه‌طباطبایی، مصاحبه با اصغر مرامی اسپرانتودان باسابقه و فعال تبریزی، ادامه سفرنامه دور دنیا در هفتاد و نه روز، ماجراهای یک پیشتاز، معرفی کتاب، معرفی شهر کاشان محل برگزاری دوازدهمین همایش خاورمیانه‌ای اسپرانتو، و مطالب گوناگون و کوتاه از جمله عناوینی هستند که در این شماره از مجله یافت می‌شوند.

شماره پایانی سال ۱۳۹۷ را با این آرزو حضورتان تقدیم می‌کنیم که سال آینده، سالی سرشار از موفقیت و دستاوردهای جدید برای فعالیت‌های اسپرانتویی در ایران باشد. امید که مقبول نظر افتد.

وعده ما برای شماره بعدی با گزارش‌های مفصل از همایش کاشان.

با احترام، حمزه شفیعی

Raportis Reza Kheirkhah pri la aŭtuna numero de la revuo en diversaj medioj interretaj

Irana Esperantisto, N-ro. 27 aperis bele kaj interese

La plej freŝa numero de Irana Esperantisto (IE) ĵus aperis.

http://www.espero.ir/revuo/IE-27.pdf

En tiu ĉi aŭtuna numero oni povas legi i.a. pri:

Esperanto en Reta Serio;

Forpasis Kofi Annan;

Esperanto en la Tornistro;

Aventuroj de pioniro;

Simpleco aŭ Malsimpleco;

......

Unu el la interesaj partoj de la gazeto estas la intervjuo de s-ro Amir Fekri kun d-rino Zahra Karimi, kiu estis la unua elektita ĉef-komitatano de IREA (Irana Esperanto-Asocio). Ŝi diras pri la pozitiva influo de Esperanto en sia vivo kaj la edzo, kiu ankaŭ Esperantistas, kaj iom da historiaj aferoj rilate la Esperanto-movadon de Irano.

Cetere estas rakonto de Spomenka Stimec titolita “Telero por Lili Ivanek” kiu estas tradukita al la persa.

La kovrilon de la revuo ornamas la enirejo de laste aĉetita oficejo de IREA. Sur tiu foto kelkaj steloj de la Irana Movado montriĝas dum la malferma ceremonio de la oficejo. Kaj la dorsa kovrilo temas pri la kongresejo de La 12a Mezorienta Esperanto-Kunveno. Ĝi estas belega!

Ene de la gazeto aperas ankaŭ kelkaj gravaj informoj pri tiu kunveno, kiu okazos en marto de tiu ĉi jaro en urbo Kaŝano en Irano.

Antaŭe dum jaroj la gazeto aperis papere kaj aĉeteblis ankaŭ de la gazetaj kioskoj tra Irano kaj tamen nun ĝi aperas rete.

La gazeton redaktas s-ro Hamzeh Shafiee kun la helpo de kontribuantoj Iranaj.

Kontribuaĵoj kaj komentoj estas bonvenaj por la venontaj numeroj de la gazeto, kiu aperas sezone kaj dulingve: Esperante kaj perse.

KER - PROVEKZAMENO EN LA LERNEJO LINGVO-STUDIO

29 personoj kaptis la okazon mezuri sian lingvoscion en la prov-sesio de la ŝtata lingvoekzameno KER en LINGVO-Studio, la lingvolernejo de Szilvási László.
En tri lernoĉambroj solvis la taskojn 27 personoj por la mezgrada nivelo, kaj la instruista ĉambro estis uzata por la ekzamenoj de la supera grado. Taskofolioj de la partoprenantoj estos korektitaj de la membroj de la ekzamena centro OIK, la rezulton ĉiu ricevos en persona retmesaĝo.
Ĉiu partoprenanto de la prov-sesio ricevis donace la du-voluman kolekton de Esperantaj noveloj "Trezoro", kaj en la fino oni povis malstreĉiĝi per glaso de ĉampano kaj komuna babilado ....
Estis bona sento vidi kune tiom multe da hungaraj esperantistoj...
Szilvási László

برگزاری آزمون آزمایشی KER

۲۹ شاگرد آموزشگاه Szilvási László در موسسه آموزشی مجارستان فرصتی یافتند تا میزان دانش خود از زبان اسپرانتو را مورد ارزیابی قرار دهند.
آزمون زبان دولتی KER در سه کلاس، برای ارزیابی ۲۷ نفر در سطح متوسط برگزار شد در حالیکه اتاق آموزگار برای آزمون دونفر در سطح عالی مورد استفاده قرار گرفت.
برگه‌های آزمون شرکت‌کنندگان، به وسیله اعضای مرکز آموزش OIK تصحیح شده و هر شرکت‌کننده، بوسیله ایمیل شخصی، نتیجه آزمون را دریافت خواهد کرد.
هر شرکت‌کننده آزمون آزمایشی، دو جلد مجموعه داستانهای اسپرانتویی Trezoro را دریافت کرد و در انتها جشن مختصری به افتخار شرکت در آزمون گرفته شد.
Szilvási László احساس خود را اینگونه ابراز کرده: "دیدن آنهمه اسپرانتیست مجار در کنار یکدیگر، برایم حس خوبی داشت."
منبع: گروه خبری Landa agado

Granda sukceso de la unua islama Zamenhofa festo

Kvardeko da gejunuloj aktive partoprenis la unuan zamenhofan feston de Islama Esperanta Klubo, hodiaŭ posttagmeze en Buĵumburo,en ĉeesto de la Konsulo de la Esperanta Civito, de la Unua Vickonsulo kaj de la vickonsulino pri informado.
Komence la feston tre feliĉigis la donacoj de c-ano Vinko Oŝlak: rara ekzemplero de la nobla Korano kaj ekzemplero de la libro "Je la flanko de la Profeto". Sen. Giorgio Silfer havis la okazon memori pri la tradukinto kaj aŭtoro, d-ro Italo Chiussi. Italo konvertita al Islamo antau pli ol sesdek jaroj, d-ro Chiussi tradukis la tutan Koranon por danki Alahon pri sia fido. "Bedaŭrinde mi renkontis lin nur unu fojon, en 1973. Li estis ĵus operaciita pro kancero en la stomako, kaj nelonge poste li mortis en Frankfurto, kie li gvidis la germanan filion de la plej grava itala asekurkompanio, el Triesto".
C-ino Perla Martinelli parolis pri la familio Zamenhof, kaj Giorgio Silfer festparoladis pri la monoteismo de Zamenhof kaj ĝia influo al la esperantismo.
La festo, reĝisorata de c-ano Abasi Nshimirimana, prezidanto de IEK, inkluzivis kantojn, interalie de "La Espero", kaj eĉ teatrajn fragmentojn. Kiel aŭtoro de "Mira, Jusefo kaj la gardeloj" Giorgio Silfer estis tre pozitive impresita, kaj decidis transformi sian dramon al kolektiva verko. Morgaŭ mem deko da islamaj gejunuloj partoprenos en la unua teatra provo.
(HeKo 697 9-B, 22 dec 18)

La 15an de decembro 2018, okaze de la Zamenhofa Tago, en Allame Tabatabai Universitato (ATU) inaŭguiĝis “Esperanto-Klubo de ATU” en Tehrano, Irano.
En ATU-Fakultato pri la Persa Literaturo kaj Fremdaj Lingvoj (en Saadat-abad regiono en la norda parto de Tehrano) jam okazis du prelegoj por prezentado de Esperanto, kvar elementaj kursoj kaj unu meznivela kurso de Esperanto antaŭ tiu inaŭgurado. La prelegoj kaj kursoj estis far Ahmadreza Mamduhi kun subtenadoj kaj helpoj de la fakultataj vicestroj d-ro Reza Nazemian kaj d-ino Zohre Dastĝerdi, kaj doktoriĝa studento Naser Ŝirizade, la organizanto de la kursoj.

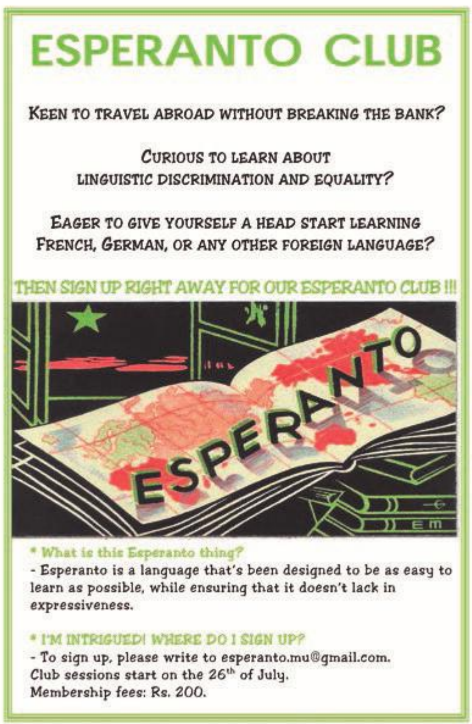
Esperanta Libro-Tago

kaj

Inaŭguro de “Esperanto-Klubo”

en

Allame Tabatabai Universitato, Tehrano, Irano

Unuan ideon por ekfondi Esperanto-Klubon en ATU, oni prenis el artikolo aperinta en www.livemint.com pri Esperanto (20. okt.2018) kun la maldekstra afiŝo, kiun oni persigis kaj dismontris en la ATU-Fakultato pri la Persa Literaturo kaj Fremdaj Lingvoj.

En la Lingvo-instrua Centro de ATU instruiĝas 11 lingvoj kaj por la studentoj (kun speciala rabato) kaj por la ekstera publiko (kun de-temp-al-tempaj rabatoj).

Afiŝo en la Fakultato pri la Persa Literaturo kaj Fremdaj Lingvoj de Allame Tabatabai Universitato (ATU), kio perse listigas 11 lingvojn instruatajn en la Lingvo-instrua Centro de ATU, i.a. Esperanton – indikanta senpagan unuagradan kurson por ĉiuj lingvoj

Dum por instruado de aliaj lingvoj en la Lingvo-instrua Centro de ATU ekzistas ĉirkaŭ 20 gradigitaj kursoj (ekz-e 21 hierarkiaj kursoj por la angla), lernigado de Esperanto, kiel menciita en la reklamoj kaj ene de la Fakultato kaj en ties ciferaj informiloj, okazas nur tra tri kursoj: Elementa, meznivela kaj progresiga.
La nova Esperanto-Klubo inkluzivas kaj fizikan ejeton kaj kanalon en soci-komunikada aplikaĵo de Telegram, la plej furora socia komunikilo en la lando. Ĝis nun (1-an de marto 2019) la kanalon aliĝis 206 membroj.

Konstruaĵo Ferdoŭsi, en kiu situas la Esperanto-Klubo de ATU

La Esperanto-Klubo de ATU

Sub la verda stelo perse kaj Esperante tekstas: "Esperanto-Klubo de ATU"

La fizika ejo estas malgranda ĉambro en la konstruaĵo Ferdoŭsi (en sudokcidenta parto de la Fakultato), kio funkcias ankaŭ kiel oficejo de la Lingvo-Instrua Centro de ATU. En ĝi eblas aĉeti kaj pruntepreni Esperantajn librojn, peti informojn kaj konsultojn pri lernado kaj instruado de Esperanto, havi kunsidetojn kaj okazigi malgrandajn klasojn – pli grandaj klasoj okazas en la klasĉambroj de la Fakultato.

Alia agado estas reklamado pri instruado de Esperanto antaŭ instruado de aliaj 10 lingvoj, por utiligi la propedeŭdikan rolon de Esperanto en la Lingvo-instrua Centro de ATU.

Persa reklamo por antaŭ-lernado de Esperanto por ellerni aliajn lingvojn

مرکز زبان دانشگاه علامه طباطبائی
برای نخستین بار در ایران
روشی را برای تدریس هرچه‌بهتر زبان‌های خارجی اجرا می‌کند
که تا کنون در کشورهائی مانند
انگلستان، نیوزلند، استرالیا، آلمان و ...
امتحان خود را با موفقیت تمام پس داده است:
استفاده از زبان علمی و فراساخته‌ی اسپرانتو
نوان زبان پل یا واسطه در زبان‌آموزی عمیق‌تر و سریع‌تر
در این روش ظرف مدت تنها چند ماه
فرد زبان کاملاً منطقی و آسان اسپرانتو را به‌طور کامل فرا می‌گیرد
و علاوه‌بر بهره بردن از مزایای کاربردی دانستن این زبان بین‌المللی
(جهان‌گردی بهتر و ارزان‌تر، شرکت در همایش‌های بین‌المللی اسپرانتو، ...)
با اعتماد‌به‌نفس و تسلط بیشتری در امر زبان و زبان‌آموزی
به فراگیری عمیق‌تر و سریع‌تر زبان(های) دیگر می‌پردازد

Jen partoj el la lumbildaro, kio prezentiĝis dum la Zamenhofa Tago en la Fakultato:

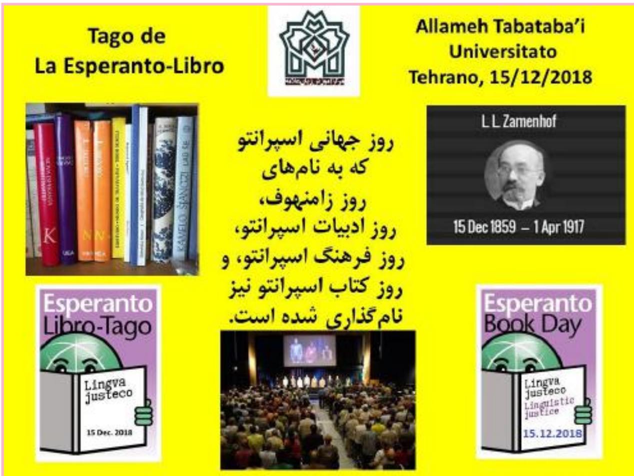

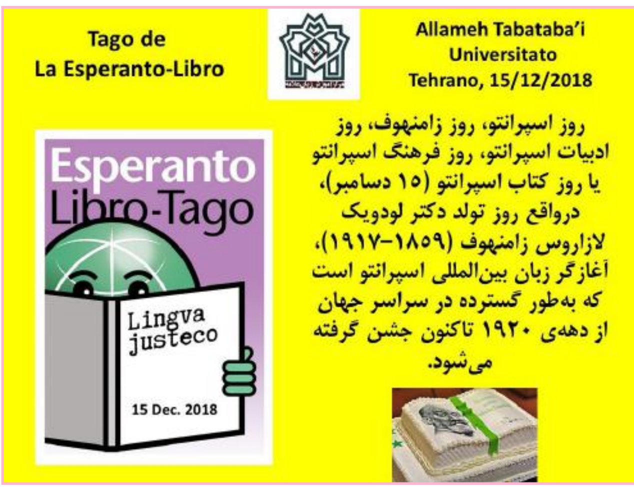

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
Aktivadoj de la fizika
Esperanto-Klubo
ازجمله فعالیت‌های باشگاه فیزیکی اسپرانتو:
اتاق فکر، برنامه‌ریزی و اجرا جهت آموزش و ترویج اسپرانتو با کمک علاقمندان
امانت دادن و فروش کالاهای فرهنگی اسپرانتو (کتب، مجله، موارد چندرسانه‌ای، ...)
مشاوره و آموزش جهت فراگیری و آموزش اسپرانتو
ارتباط با نهادهای اسپرانتو در سطح جهان جهت همکاری‌های علمی، فرهنگی و هنری و برگزاری همایش
برنامه‌ریزی و اجرای مناسبت‌هائی مانند «روز جهانی کتاب اسپرانتو»
کلاس‌های آموزشی کوچک و نشست‌های رفع اشکال

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
Julio Baghy
Portreta foto kun aŭtografo, ĉ. 1925
منشأ این سنت [ویرایش]
سنت و سرچشمهٔ این روز به دههٔ ۱۹۲۰ برمی گردد، هنگامی که با توجه به پیشنهادهای مختلف روشنفکران و فعالان مشهور و مروج اسپرانتو (از جمله یولیو باگی و نیکولای نکراسوف) ۱۵ دسامبر به عنوان روز جشن اسپرانتو انتخاب شد.
Baghy kiel unu el la cxefaj
iniciatintoj de
Z-Tago

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
Aktivadoj de la fizika
Esperanto-Klubo
ازجمله فعالیت‌های باشگاه مجازی اسپرانتو:
انعکاس فعالیت‌های باشگاه فیزیکی اسپرانتو
اطلاع‌رسانی در مورد نشست‌ها و خدمات ارائه‌شده توسط باشگاه فیزیکی اسپرانتو
معرفی زبان اسپرانتو و ویژگی‌های گوناگون آن
بیان نقطه‌نظرات بزرگان جهان در مورد زبان اسپرانتو
معرفی ادبیات اصیل و ترجمه‌شده‌ی اسپرانتو و بزرگان اسپرانتو در این دو زمینه
آموزش زبان اسپرانتو
معرفی منابع آموزشی زبان اسپرانتو
معرفی فواید گوناگون فراگیری زبان اسپرانتو (یادگرفتن بهتر دیگر زبان‌ها، جهانگردی ارزان‌تر، شرکت در همایش‌های بین‌المللی، ...)
باشگاه اسپرانتو.دانشگاه علامه
Photo

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
Inauxgurado de Esperanto-Klubo
en Allame Tabataba'i Universitato
افتتاح باشگاه اسپرانتوی مرکز زبان علامه

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
رونمائی از کانال و سایت باشگاه اسپرانتوی دانشگاه علامه
باشگاه اسپرانتو.دانشگاه علامه
Photo
Inaugurado de la Talegram-Kanalo de
la ATU por Esperanto-Klubo

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
Inauxgurado de Esperanto-Klubo
en Allame Tabataba'i Universitato
افتتاح باشگاه اسپرانتوی مرکز زبان علامه
Konstruajxo Ferdouxsi, en kiu
situas la Esperanto-Klubo de ATU

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
Celoj de la Talegram-Kanalo de
la Univo por Esperanto
باشگاه اسپرانتو.دانشگاه علامه
Photo
باشگاه اسپرانتو.دانشگاه علامه
هدف از ایجاد باشگاه اسپرانتو و کانال حاضر، کمک به معرفی، آموزش و کلا ترویج زبان بین المللی اسپرانتو و منابع اصیل و ترجمه شده ی آن است، که تاکنون یونسکو نیز دو قطعنامه در تایید توانایی های آن و "قابلیت های عظیمی که اسپرانتو درجهت تفاهم بین المللی و ارتباطات میان مردمِ ملیت های گوناگون عرضه می کند" تصویب کرده است و به تمامی اعضای خود توصیه نموده است که معرفی و آموزش زبان اسپرانتو را در مدارس و دانشگاه های خود وارد سازند.
@esperanto_atu_markaz_zaban
407 edited 11:26 PM

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
Esperanto-Klubo:
1- Fizika (Oficejeto en la Univo)
2- Virtuala (Kanalo en Telegram)
باشگاه اسپرانتوی مرکز زبان علامه:
۱- باشگاه فیزیکی اسپرانتو: واقع در «ساختمان فردوسی» در بخش جنوب شرقی سایت «دانشکده‌ی ادبیات فارسی و زبان‌های خارجی دانشگاه علامه طباطبائی» در سعادت‌آباد، خیابان علامه‌ی جنوبی نبش خیابان حق‌طلب
۲- باشگاه مجازی اسپرانتو: کانال تلگرامی «باشگاه اسپرانتو.دانشگاه علامه» به آدرس:
https://t.me/esperanto_atu_markaz_zaban
باشگاه اسپرانتو.دانشگاه علامه
Photo

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
نقش کمک‌آموزشی زبان اسپرانتو در فراگیری سریع‌تر و عمیق‌تر دیگر زبان‌ها
Propedeuxdika Rolo
de Esperanto
استفاده از زبان علمی و فراساختی اسپرانتو
به‌عنوان زبان پل یا واسطه در زبان‌آموزی عمیق‌تر و سریع‌تر

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
Enhav-naturo de la Talegram-
Kanalo de la Univo por Esperanto
باشگاه اسپرانتو-دانشگاه علامه

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
نقش اسپرانتو در جهانگردی و ایجاد دوستی‌های بین‌المللی
Pasporta
Servo
با دانستن زبان اسپرانتو در مسافرت‌های
بین‌المللی از پرداخت پول هتل معاف شوید!

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
Enhav-naturo de la Talegram-
Kanalo de la Univo por Esperanto
نظر مشاهیر جهان درمورد اسپرانتو
مهاتما گاندی

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
نقش اسپرانتو در انجام پژوهش‌های آکادمیک بین‌المللی
Delegita Reto
De Universala Esperanto-Asocio
شبکه‌ی نمایندگی
سازمان جهانی اسپرانتو
JARLIBRO
2018
بیش از ۹۷۰ نماینده‌ی تخصصی در بیش از
۸۰۰ رشته‌ی گوناگون در سراسر جهان
آماده‌ی پاسخ‌گوئی و همکاری با شما هستند:
تنها شرط، دانستن زبان اسپرانتو و عضویت
در سازمان جهانی اسپرانتو است.
Pli ol 970 FakDelegitoj
en pli ol 800 Fakoj

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
نقش کمک‌آموزشی زبان اسپرانتو در فراگیری سریع‌تر و عمیق‌تر دیگر زبان‌ها
Propedeuxdika Rolo
de Esperanto
اسپرانتو: تسهیل‌کننده‌ی فراگیری زبان‌های دیگر

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
FakDeleditoj
De UEA
JARLIBRO
2018
نقش اسپرانتو در
انجام پژوهش‌های
آکادمیک بین‌المللی
فهرست الفبائی بیش از
۸۰۰ رشته در سالنامه‌ی
سازمان جهانی اسپرانتو

Tago de
La Esperanto-Libro
Allameh Tabataba'i
Universitato
Tehrano, 15/12/2018
نقش کمک‌آموزشی زبان اسپرانتو در فراگیری سریع‌تر و عمیق‌تر دیگر زبان‌ها
Propedeuxdika Rolo
de Esperanto
نقش کمک‌آموزشی فراگیری زبان اسپرانتو
در یادگیری عمیق‌تر و سریع‌تر زبان‌های دیگر، ازجمله زبان مادری شخص
فهرست برخی از دوره‌های آزمایشی در این زمینه در کشورهای گوناگون جهان

Kaŝano: La Gastig-urbo de la 12-a Mezorienta Esperanto-Kunveno

Kaŝano estas urbo en la provinco de Isfahano, Irano. En la mezo de 2017, la loĝantaro estis 396.987 en 90,828 familioj. La etimologio de la urba nomo venas de Kasian, la originalaj loĝantoj de la urbo, kies restaĵoj troviĝas ĉe Tapeh Sialk, kiuj superas 9,000 jarojn; poste ĉi tio estis ŝanĝita al "Kaŝian", de tie la nomo de la urbo. Inter la 12-a kaj 14-a jarcentoj Kaŝano estis grava centro por la produktado de altkvalitaj alfarerio kaj kaheloj. En la moderna perso, la vorto por kahelo venas de la nomo de la urbo. Kaŝano estas dividita en du partoj, montaj kaj dezertaj. En la okcidenta flanko, Kaŝano estas lokita en la ĉirkaŭaĵo de du plej altaj pintoj de Karkas-montaro, Monto Gargaŝ al la sudokcidento de Kaŝano kaj monto Ardehaal en la okcidento de Kaŝano, ankaŭ konita kiel "Damavando de Kaŝano" kaj la plej alta pinto de Ardehaal-montoj. En la orienta flanko de la urbo Kaŝano malfermiĝas al la centra dezerto de Irano, pro kiu la urbo estas fama. Kaŝano ankaŭ estas konata pro la dezerto de Maranĝab kaj Karavansera situanta proksime de la Namak (sala) lago. Hodiaŭ Maranĝab kaj la ĉirkaŭaj Kurantaj Sabloj estas populara celloko ĉe la semajnfinoj.

La 12-a Mezorienta Esperanto-Kunveno fine de marto en Kaŝano atendas vin. Por aliĝo kaj pliaj informoj vizitu la retpaĝon de Irana Esperanto Asocio: www.espero.ir aŭ la paĝaron de uea:
https://uea.org/vikio/La_dek-dua_Mezorienta_Kunveno_en_Irano

به‌بهانه‌ی ترجمه‌ی قصه‌ای از هوشنگ مرادی کرمانی، نویسنده‌ی کتاب مشهور «قصه‌های مجید» به زبان بین‌المللی اسپرانتو توسط ساعد عباسی، اسپرانتودان ایرانی ساکن چین، و انتشار آن در شماره‌ی ۳۱ (فوریه‌ی ۲۰۱۸) «سالنامه‌ی ادبی» Beletra Almanako، چاپ نیویورک، نشر مونديال (Mondial)، دیداری چندساعتی بین جمعی از اسپرانتودانان تهران و ایشان در کافی‌شاپی نزدیک به پارک ملت تهران، انجام شد.

دیدار اسپرانتودانان با هوشنگ مرادی کرمانی

(نویسنده‌ی قصه‌های مجید)

به‌مناسبت ترجمه و انتشار قصه‌ای از ایشان به زبان اسپرانتو

در این دیدار – که به همت و با برنامه‌ریزی دکتر کیهان صیادپور، نویسنده و شاعر اسپرانتودان و برجسته‌ی ایرانی و برنده‌ی جایزه‌ی ادبی «استعداد نو» در «همایش جهانی» ۲۰۰۴ اسپرانتو در پکن، برگزار شد - پس از معرفی اسپرانتودانان حاضر برای آقای مرادی کرمانی توسط دکتر صیادپور، و خواندن بخشی از ترجمه‌ی اسپرانتوی داستان «سماور»، از «قصه‌های مجید» توسط ساعد عباسی، مترجم آن، چند تن از اسپرانتودانان به معرفی کوتاه اسپرانتو و ویژگی‌های ادبی و فرهنگی و نیز توانائی‌های ارتباطی، علمی و اجتماعی آن پرداختند و به سوالات آقای کرمانی پاسخ دادند. سپس، ایشان در بخشی از سخنان خود در این دیدار با اشاره به این‌که به‌عنوان سفیر صلح و دوستی «مؤسسه‌ی فرهنگی اِکو» (نهاد فرهنگی «سازمان همکاری‌های اقتصادی» که هدف آن هم‌کاری و تبادلات فرهنگی میان کشورهای عضو اکو است) انتخاب شده‌اند و زبان اسپرانتو نیز به نظر ایشان زبان صلح و دوستی است، اظهار داشتند که سعی خود

Hušang Moradi Kermani (naskita 7an de septembro 1944 en Sircx, vilaĝo en Kerman Provinco, Irano) (perse هوشنگ مرادی کرمانی) estas irana verkisto plej bone fama por infana kaj junula fikcio. Li estis finalisto en 2014 por la Hans Christian Andersen Premio.[1]

Moradi Kermani naskiĝis en Sircx, vilaĝo en Kerman-Provinco kaj estis edukita en Sircx, Kermano kaj Tehrano.[2]

Pluraj iranaj filmoj kaj televido-serioj estis faritaj bazite sur liaj libroj. En 2006, Darjusx Mehrgxui direktis

Husxang Moradi Kermani

Personaj informoj

Naskiĝo	7-an de septembro 1944 (74-jara) en Sirch
Ŝtataneco	Irano
Profesio	verkisto, scenaristo, verkisto de

به مناسبت این ترجمه و دیدار، صفحه‌ی معرفی هوشنگ مرادی کرمانی و آثار ایشان در ویکی‌پدیای اسپرانتو نیز ایجاد گردید.

«سالنامه‌ی ادبی» یا «سال‌نمای ادبی» (Beletra Almanako) که ۱۲ سال است منتشر می‌شود، جزو وزین‌ترین نشریات ادبی در دنیای اسپرانتوست و به‌شکل کتاب در هر سال سه شماره با تعداد صفحات بین ۱۲۰ تا ۱۸۰ در ماه‌های فوریه، جون و اکتبر در سراسر دنیا به طرق مختلف، از جمله توسط سایت آمازون، بوک دیپازیتوری (Book Depository) و کالاهاری (Kalahari) قابل اشتراک و خریداری است. در سایت این مجله (/www.beletraalmanako.com) نیز اطلاعات مفصل و اخبار مربوط به آن در دسترس است.

روی‌جلد شماره‌ی ۳۱ (فوریه‌ی ۲۰۱۸) «سالنامه‌ی ادبی» Beletra Almanako، چاپ نیویورک، نشر مونديال Mondrial که ترجمه‌ی اسپرانتوی داستان «سماور» از کتاب «قصه‌های مجید» نوشته‌ی هوشنگ مرادی کرمانی توسط ساعد عباسی، در صفحات ۴۰ تا ۴۹ آن منتشر شده است.

را برای معرفی و گسترش بیشتر اسپرانتو خواهند کرد.
آقای ساعد عباسی، که بیش از بیست سال پیش از طریق اسپرانتو و مجله‌ی اسپرانتوزبانِ اِل پوپولا چینیو El popola ĉinio با چین و زبان چینی آشنا شدند و بیش از یک دهه است که ساکن چین هستند و با اسپرانتودانان چینی نیز در ارتباطاند، همچنین پیام آقای جو تین هائو دبیر «انجمن اسپرانتو» و مسئول «باشگاه اسپرانتوی شانگهای چین» را هم به زبان اسپرانتو خواندند و آن را به فارسی برای آقای مرادی کرمانی ترجمه کردند. در پیام ایشان آمده است، که:
"اعضای عزیز باشگاه اسپرانتوی ایران، من از طرف باشگاه و انجمن اسپرانتوی شانگهای به شما سلام می‌کنم. همچنین سال نوی خوشی را برای‌تان آرزومندم. اخیرا در شانگهای و در باشگاه اسپرانتو، ما باهم‌دیگر قطعه‌ی هنرمندانه‌ی «سماور» را خواندیم و بررسی کردیم، که برای‌مان بسیار جالب بود.
من صمیمانه از تمامی شما دعوت می‌کنم که در آینده‌ی نزدیک از شهر ما دیدن کنید، و با یک‌دیگر به یادگیری و مطالعه نیز بپردازیم."
در انتهای این دیدار پرشور، آقای مرادی کرمانی پس از امضای کتاب‌های خود برای اسپرانتودانان حاضر، همراه با اسپرانتودانان حاضر، در چند عکس شرکت کردند.

آقای مرادی کرمانی (در وسط با کلاه)، و در سمت راست ایشان در عکس: دکتر صیادپور و آقای ساعد عباسی (مترجم «سماور» به اسپرانتو)

اطلاعیه‌ی مربوط به این دیدار و دعوت از علاقه‌مندان برای شرکت در آن، در رسانه‌های اجتماعی، ازجمله کانال‌های تلگرامی «باشگاه اسپرانتو. دانشگاه علامه»(@esperanto_atu_markaz_zaban)، "اسپرانتودانان ایران" (@iranaj_esperantistoj) و همچنین «انجمن اسپرانتوی ایران» (@IREANOV) منتشر شده بود.

برای آشنا شدن خوانندگان عزیز با ترجمه‌ی اسپرانتوی داستان «سماور»، کل متن آن در این شماره از «پیام سبزاندیشان» منتشر می‌شود. ترجمه‌ی فارسی مقدمه‌ی مترجم نیز همراه با اصل آن برای‌تان در نظر گرفته شده است.

ترجمه‌ی مقدمه‌ی مترجم برای داستان «سماور»:

"هوشنگ مرادی کرمانی یکی از شناخته‌شده‌ترین نویسندگان کتاب کودک و نوجوان در ایران امروز است. مشهورترین کتاب او، «قصه‌های مجید»، مجموعه‌ای از حکایات کوتاه، ساده و خنده‌دار است. شخصیت اول این قصه‌ها پسری چهارده‌ساله است که پس از درگذشت والدینش، از روستای کوچک خود به نزدیک‌ترین شهر بزرگ، کرمان، در جنوب ایران مهاجرت می‌کند و در خانه‌ای با مادر بزرگ خود سکنی می‌گزیند. ایده‌آل‌های این پسر جوان کنج‌کاو همیشه هم با عادات و نحوه‌ی تفکر مادربزرگ پیرش هم‌خوانی ندارند، و درگیری بین این دو نسل جوان و پیر هسته‌ی اصلی این حکایات را پدید می‌آورد.
از این کتاب، قصه‌ی «سماور» را انتخاب کردم و آنرا برای شناساندن این کتاب و مولف آن به اسپرانتودانان (جهان) از فارسی ترجمه کردم. ولی فقط نه به این دلیل.
من در چین زندگی می‌کنم و ایرانی هستم. امسال متأسفانه هیچ فیلم ایرانی در جشن‌واره‌ی فیلم «چای و عشق» شرکت نکرد و خود من نیز به‌خاطر دلایل شخصی در طول زمان برگزاری این جشن‌واره به کشورم رفتم، و در این مراسم حضور نداشتم و شرکت‌کنندگان را ندیدم. درنتیجه این ترجمه‌ی کوچک پیام تشکری عمیق به برگزارکنندگان و شرکت‌کنندگان «چای و عشق» از طرف کشوری است که این بار نماینده‌ای (در این جشن‌واره) نداشت."

ساعد عباسی

من و سماورِ او

شامگاه پنجم دیماه ۱۳۹۷ همراه چند تن از اسپرانتودانان تهران به بهانهٔ ترجمه و نشر قصه‌ای از هوشنگ مرادی کرمانی به اسپرانتو، با این نویسندهٔ نام آشنای ادبیات کودک دیدار کردم.

یک سال و نیم پیش وقتی دومین جشنوارهٔ فیلم کوتاه "چای و عشق" بدون حتی یک شرکت کنندهٔ ایرانی برگزار شد؛ دلم گرفت. محل جشنواره: شهر هانجو مرکز صنعت چای چین بود. موضوع جشنواره: جایگاه چای نوشیدن در فرهنگ مردم کشورهای گوناگون و زبان جشنواره: اسپرانتو.

تصمیم گرفتم جای خالی یک فیلم کوتاه ایرانی را با نوشته‌ای پر کنم که ناگاه قصه‌های مجید و ماجرای سماورش پیش چشمم جان گرفتند. با خود گفتم: "خودش است. ترجمه‌اش می‌کنم."

به واسطهٔ دوستم امیر امامی که هم با اسپرانتو آشناست و هم به واسطهٔ کار در فرهنگستان زبان و ادب فارسی با هوشنگ مرادی کرمانی در تماس است؛ آقای نویسنده را پیدا کردم.

پس از معرفی خودم و گفتن اینکه دارم داستان کوتاه سماور را به اسپرانتو ترجمه می‌کنم؛ با لطف پذیرفت تا اثرش را برای چاپ در اختیار فصلنامهٔ ادبی بلترا آلماناکو Beletra Almanako قرار دهم.

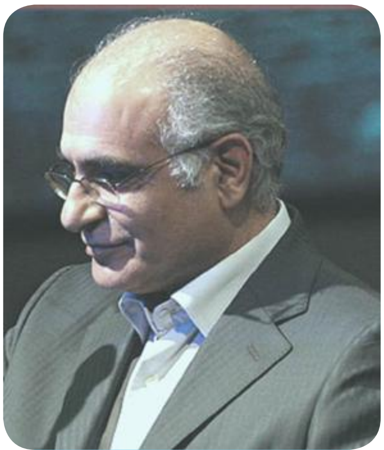
در پی تماس و دو بار ویرایش، بالاخره در فوریه ۲۰۱۸ ترجمه در شمارهٔ ۳۱ نشریه چاپ شد. دادن تک‌نسخه ای از مجله که از شمارهٔ مذکور به دستم رسیده بود به آقای هوشنگ مرادی کرمانی؛ بهانهٔ خوبی شد برای ترتیب دادن دیداری گروهی با مردی که آدمهای قصه‌هایش از جنس خوانندگان داستان‌هایش هستند.

دکتر کیهان صیادپور که از پیش با هوشنگ مرادی کرمانی آشنایی داشت؛ برنامه‌ریزی این دیدار را به عهده گرفت.

محل دیدار کافه‌ای کوچک بود نزدیک پارک ملت. نه صدای موسیقی و همهمهٔ آدمهای توی کافه و نه سوز سردی که از آن سوی در می‌وزید و دود سیگار یک مشتری بی‌نزاکت را هل می داد تُهِ کافه؛ درست به سوی میزی که دورش نشسته بودیم؛ مانع شادمانی از دیدارمان با او نبود. پیش چشممان چهرهٔ متینی بود میان فضای نیمه تاریک و آنچه می‌شنیدیم صدایی آرام و جملاتی شمرده میان هیاهوی آدمهای توی کافه.

ده دوازده نفر بودیم. این بار برخلاف دیدارهای اینچنینی که میهمان سخنران است و جمع مستمع؛ ما بودیم که سخن گفتیم و او بیشتر شنید.

هیجان‌زده از دیدن قصه‌گوی سال‌های دور؛ از خودم سخن گفتم و از اسپرانتو آموختن و از انگیزه‌ای که پشت ترجمهٔ داستان سماور بود. او گاه با لبخند و گاه بی‌لبخند گوش داد و من مثل مجید قصه‌هایش حرف زدم و حرف زدم و حرف زدم.

هوشنگ مرادی کرمانی، که داستان «سماور» او از مجموعه‌ی «قصه‌های مجید» توسط ساعد عباسی به اسپرانتو ترجمه و منتشر گردیده است.

سپس تکه‌ای از ترجمه را از توی مجله برایش به اسپرانتو بلند خواندم. بلند خواندنم که تمام شد مجله را به دست گرفت. ورق زد و گفت: "ای کاش یک عکس سماور هم بالای ترجمه‌ات چاپ می کردِی تا خوانندهٔ خارجی بفهمد سماور قصه اصلا چه شکلی هست!؟"

راست می گفت. جای عکس سماور بالای ترجمه خالی بود ولی خودش داشت در میان مجله می‌جوشید.

صدای جوشش سماور را هنگامی بهتر شنیدم که باخبر شدم دو اسپرانتودان، یکی از ننجینگ و اهل سرزمین اصلی چین و دیگری اهل تایوان در همین چند ماه مجید و سماورش را نه یک بار بلکه دو بار از اسپرانتو به چینی ترجمه کرده‌اند.

یاد سخنی از نوش آفرین انصاری، استاد بزرگ کتابداری و مسئول شورای کتاب کودک افتادم که سالها پیش روزی در جمع پدیدآورندگان کتاب کودک و مهمانان گفت: "هر ترجمه‌ای از قصه‌های مجید که سماورش قل‌قل نجوشد؛ یک چیزش کم است."

ساعد عباسی

اسپرانتودان ایرانی مقیم چین

Vizito de Tehranaj Esperantistoj al Huŝang Moradi Kermani, Irana Verkisto Okaze de eldono de lia Rakonto "Samovaro" en Beletra Almanako

En la 31a numero de Beletra Almanako (www.beletraalmanako.com/), eldonita en februaro 2018, aperis Esperanta traduko de "Samovaro" far Huŝang Moradi Kermani, per Saed Abbasi, irana esperantisto loĝanta en Ĉinio.
Tio estis kialo por okazigi komunan viziton de 12 tehranaj esperantistoj al li iniciatita de la tradukinto, Saed Abbasi, helpe de d-ro Keyhan Sayadpour, eksprezidanto de IREA kaj gajninto de la premio "Nova Talento" de 2004aj Beletraj Konkursoj de UEA en Pekino.

Oni invitis interesatojn por partopreni en

Samovaro estas rusi-devena aparato, tre polulara ankaŭ en Irano. Laŭ rusoj tiu ĉi materia produktaĵo por varmigado de akvo kaj infuzado de teo, havas vivan animon…

la vizito pere te sociaj komunikiloj, i.a. Telegram-kanalo de "Esperanto-Klubo de Allame Tabatabai Universitato (@esperanto_atu_markaz_zaban), Telegram-kanalo de IREA (@IREANOV) kaj Telegram-gropo "Iranaj Esperantistoj" (@iranaj_esperantistoj).
La vizito okazis en kafejo Klasik proksima al la Mellat-parko (Nacia Parko) de Tehrano. Komence d-ro Sayadpur prezentis la tehranajn esperantistojn al s-ro Moradi, kaj poste Saed Abbasi laŭtlegis parton de la Esperanta traduko. Kelkaj ĉeestantoj iom prezentis Esperanton kaj ties kapabojn en diversaj terenoj, kaj respondis al demandoj de Moradi. Post tia enkondukiĝo en Esperanton, Moradi Kermani diris ke laŭ li Esperanto estas lingvo de paco kaj amikeco kaj ĉar li estas Ambasadoro de Paco kaj Amikeco de la Kultura Institucio de EKO (Organizaĵo pri Ekonomiaj Kunlaboroj), li provos por plua disvastigado de Esperanto.
Saed Abbasi rakontinte ke en la Ŝanhaja Esperanto-Klubo lastatempe li kunlegis kun la ĉinaj samideanaj klubanoj "Samovaron", laŭtlegis ankaŭ mesaĝon de la prezidanto de la Ŝanhaja Esperanto-Asocio kaj Klubo kaj tradukis ĝin persen. Jen la originala mesaĝo:
"Karaj klubanoj el Irano,
Mi salutas vin en la nomo de Sxanhaja Esperanto Asocio kaj Klubo.Ankau felicxan novjaron mi deziras al cxiuj. Autaux nelonge, en Ŝanhajo en nia Esperanto-Klubo,ni kune legis kaj studis la verkaĵon (Samovaro), kiu

nin multe interesis.
Mi sincere invitas vin ĉiujn viziti nian urbon en la proksima estonteco, kaj ni kune lernos kaj legos."
Fine de la kelkhora kaj entuziasma vizitado, s-ro Moradi bonvolis subskribi siajn verkojn por la ĉeestantoj kaj partoprenis en kelkaj komunaj fotoj.

Jen prezenteto de li, liaj vivo kaj verkoj surbaze de artikolo, kiu aperis en la Esperanta Vikipedio (https://eo.wikipedia.org/wiki/Hu%C5%9Dang_Moradi_Kermani) okaze de kaj antaŭ la vizito:
Huŝang Moradi Kermani (naskita la 7an de septembro 1944 en Sirĉ, vilaĝo en Provinco Kermano, Irano) (perse هوشنگ مرادی کرمانی) estas irana verkisto plej bone fama pro infana kaj junula fikcio. Li estis finalisto en 2014 por la Hans Christian Andersen Premio.[1]

Biografio
Moradi Kermani naskiĝis en Sirĉ, vilaĝo en Kerman-Provinco kaj estis edukita en Sirĉ, Kermano kaj Teherano.[2]
Pluraj iranaj filmoj kaj televid-serioj estis faritaj surbaze de liaj libroj. En 2006, Darjuŝ Mehrĝui direktis kinfilmon "La Gastoj de Panjo" (*Mehman-e Maman*) bazitan sur romano de Moradi kun la sama titolo.[3]
Kelkaj el la libroj de Moradi estas tradukitaj

Moradi Kermani, meze kun ĉapo,dekstre de li:d-ro Sayadpour kaj Saed Abbasi, la tradukinto de Samovaro

en la anglan, Esperanton[4], germanan, francan, hispanan, nederlandan, araban kaj armenan. Lia mem-biografio estas eldonita de Moin Eldonejo en 2005, titolita "Vi ja ne estas fremdulo" (*Ŝoma ke garibe nistid*).
Li gajnis la premion Hans Christian Andersen, Honoran diplomon (1992) kaj libron de la jaro (2000) de Universitato de San Fransisko.
Huŝang Moradi Kermani estis kandidato por la Astrid Lindgren premio de 2018.

Membiografio de Moradi Kermani
"Vi ja ne estas fremdulo" ("Ŝoma ke garibe nistid") estas premio-gajninta membiografio de Huŝang Moradi Kermani. La titolo estas persa diraĵo uzata kiam oni volas komenci diri ion personan, kaŝitan kaj/aŭ sekretan al proksima konato; sekve, per tia titolo la verkisto volas montri, ke li trovas tutan sian legantaron kiel sian fidindan konataron por eldiri siajn travivaĵojn nude kaj sincere.
Knabo nomata Huŝu (simila al Huŝang, lia nomo) el malgranda vilaĝo en Irano, batalas kontraŭ malriĉeco kaj sia mense malsana patro, kiu multfoje embarasas lin per ekapero ĉe lia lernejo. Lia patro kondutas strange kaj pro tio la infanoj moketas lin por amuziĝi.
Huŝu neniam vidis sian patrinon ĉar ŝi forpasis nur kelkajn monatojn post kiam li naskiĝis. Prizorgata de siaj geavoj, Huŝu fariĝas la propeka kapro por ĉiu katastrofo, kiu trafas la parencojn: por ilia malriĉeco kaj eĉ la pro la morto de liaj parencoj.
Li ofte luktas kontraŭ malsato ĝis la punkto, ke li devas manĝi krudajn tomatojn de onies ĝardeno. Li trovas legi romanojn kiel manieron por eskapi de la reala mondo. Li revas studi persan literaturon, sed lia onklo rifuzas eĉ lasi lin labori en librovendejo. Li revas fariĝi verkisto de komikaĵoj en radia stacio. Li poste ankaŭ eltrovas en si amon por teatro kaj kino. Li provas gajni monon per vendado de biletoj por ĉio ajn, kion li povas fari, eĉ ludi rolon de klaŭno. Sed li estas mokita kaj avertita ke li alportos nenion sed honton al la parencaro.

Li petas laborpostenon ĉe la loka radia stacio, sed malsukcesas pro sia loka akĉento. Kiam la direktoro de la radia stacio vidas liajn skribaĵojn, li proponas uzi ilin en radio-komikaĵoj. Por subteni sin, Huŝu akiras laborpostenon kiel skribiston en divorca tribunalo, sed fine li trovas sin batata de koleraj homoj. Li poste moviĝas al Tehrano, kie li konfidas sian patron al mensa kliniko kaj mem komencas studi ĉe la universitato. Tertremo en Sirĉ, lia naskiĝloko, detruas la vilaĝon kaj multaj el liaj parencoj kaj amikoj mortas.
La libro finiĝas per lia komento pri la vivo - ke malgraŭ ĉiuj doloroj kaj afliktoj, vivo povas esti ankoraŭ gajoplena kaj valora. La ĝojo esti kapabla legi kaj skribi, havi rilaton kun parencoj kaj amikoj, piediri sub la suno kaj aŭdi la birdojn, kiuj pepas, k. s. faras la vivon ĉiel inda.

Sublimigado ĉe Moradi Kermani
Huŝang Moradi Kermani, kiu kreskis en la vilaĝo Sirĉ, pli poste fariĝis eminenta irana aŭtoro de fikciaj rakontoj por la infanoj kaj junuloj. Multaj el liaj skribaĵoj estas veraj rakontoj pri lia vivo, aŭ pri la aferoj kiuj inspiris lin persone.
Kun patrino, kiu mortis dum lia infanaĝo kaj patro, kiu suferis de mensa malsano, juna Huŝang estis prizorgata de liaj geavoj. Post iliaj forpasoj, trafis lin je tre frua aĝo, la defio venki emocian trostreĉiĝon celante eltrovi sian propran identecon. Lia amo al legi kaj skribi fariĝis ilo kiu helpis lin pluvivi tra la doloroj, kiujn li sentis kiel knabo kiu spertis nostalgian infanan kaj pubertan aĝon en la vilaĝo kiu poste moviĝis al la urbo dum la junaĝo por studi en la orfeja lernejo.
Surbaze de multaj el liaj verkoj oni faris televidajn seri-dramojn kaj kinajn filmojn.

Elektitaj verkoj
La Samovaro (Samavar; سماور) tradukita de Saed Abbasi en Esperanton
La Rakontoj de Maĝid (Gesse-haje Maĝid; قصه‌های مجید)
La Boto (Ĉakme; چکمه)
La Palmo (Naĥl; نخل)
La Rakonto de tiu bokalego (Dastan-e an Ĥomre; داستان آن خمره)
La Forno (Tanur; تنور)
La Argila Urno (Kuze; کوزه)
La Gastoj de Panjo (Mehman-e maman; مهمان مامان)
Pugno sur la Haŭto (Mosxt bar Pust; مشت بر پوست)
Vi ja ne estas fremdulo (Ŝoma ke garibe nistid; شما که غریبه نیستید)
Dolĉa Marmelado (Moraba-je Ŝirin;مربای شیرین)

Referencoj
[1] “2014 Premioj”. Hans Christian Andersen Premioj. Internacia Tabulo pri Libroj por Junuloj (IBBY). Kun nuntempa materialo inkluzivanta la gazetaran liston de la 17a de marto 2014. Alirita la 23an de marto 2014. http://www.ibby.org/index.php?id=1367
[2] “Moradi Kermani’s ‘The big clay jar’ travels to Taiwan”. Iran Book News Agency (ibna.ir). 30a de decembro 2009. Alirita la 31an de decembro 2018.http://www.ibna.ir/en/doc/naghli/58399/moradi-kermani-s-the-big-clay-jar-travels-to-taiwan
[3] “Houshang Moradi Kermani”. Internet Movie Database. Alirita la 31an de decembro 2018.https://www.imdb.com/name/nm0449407/
[4] “Beletra Almanako - BA - Literaturo en Esperanto - eldonejo Mondial”. www.beletraalmanako.com. Alirita la 31an de decembro 2018. La Samovaro, tradukita de Saed Abbasi, aperis en Beletra Almanako, BA31, Feb. 2018.

La samovaro

40

de Huŝang Moradi Kermani
(el la persa tradukis Saed Abbasi)

Huŝang Moradi Kermani estas unu el la plej konataj porinfanaj verkistoj en Irano hodiaŭ. Lia plej fama libro, *Rakontoj de Maĝid*, estas kolekto de mallongaj simplaj kaj ridindaj rakontoj. La protagonisto de la rakontoj estas dekkvar-jaraĝa knabo kiu post la forpaso de siaj gepatroj migras el sia eta vilaĝo al la plej proksima granda urbo Kerman, suda Irano, kie li loĝas en domo kun sia avino.

La idealoj de juna scivolema knabo ne ĉiam kongruas kun la kutimoj kaj pensmaniero de la maljuna avino, kaj la konflikto inter la juna kaj maljuna generacioj kreas la kernon de la rakontoj.

Mi elektis el la libro la rakonteton "La samovaro" kaj tradukis ĝin el la persa lingvo por konigi la libron kaj verkiston al esperantistoj. Sed ne nur.

Mi loĝas en Ĉinio kaj estas iranano. Ĉi-jare bedaŭrinde neniu irana filmo partoprenis en la festivalo "Teo kaj amo" kaj mi mem pro personaj kialoj dum la festivalaj tagoj iris al mia lando, ne ĉeestis la ceremonion kaj ne vidis la partoprenantojn.

Do ĉi eta traduko estas elkora dank-mesaĝo al la organizantoj kaj partoprenantoj de "Teo kaj amo" el lando kiu ne havis reprezentantojn ĉi-foje.

Saed ABBASI

La avino kaj kelkaj niaj najbarinoj kolektis monon kun la celo aĉeti bonan donacon por la filino de sinjorino Tahere. Ŝia filino fianĉiĝis kaj ili invitis nin ĉiujn al la postnupta ceremonio. Do oni devis aĉeti bonan objekton por donaci al ŝi. Mian avinon la konatoj konsideris kiel estimatan kaj saĝan maljunulinon kiu kondutis konscie, konis la kutimojn kaj havis bonan guston.

Do ili komisiis al ŝi trovi iun ekskuzon por iri al sinjorino Tahere kaj esplorrigardi la fianĉinan domon por scii kio mankas al ŝi, kaj raporti al kunulinoj por ke ĉiuj kune findecidu kion aĉeti. Do la avino surmetis sian ĉadoron kaj iris al la domo de la fianĉino. Tra virinaj babiloj iom post iom la avino malkovris ke estus bone, se oni havigus al la fianĉino belan kaj taŭgan samovaron.

Huŝang Moradi Kermani

Poste la avino elektiĝis kiel kasisto de la rondo por kolekti monon kaj aĉeti ĝin. Do ŝi petis ke ĉiu unuopa sinjorino pagu iom da mono laŭ la persona ekonomio. Matene de la tago de ceremonio, mia avino, sinjorino Kokab, kaj ŝia bofratino, sinjorino Akram, iris al la bazaro por aĉeti samovaron. Kaj ili irigis min por akompani kaj helpi.

Ni turniĝis kaj turniĝis en la bazaro por trovi la plej bonan. La avino ne estis facile konvinkebla persono, kaj neniu samovaro plaĉis al ŝi. Finfine, en unu koridoro kaj en specifa vendejo, la avino kaj la du kamaradinoj trovis dik-kolan, grand-ventran samovaron kupran kiun la tri ŝatis. Mi ne estis tiom sperta pri samovaroj sed ankaŭ mi ŝatis ĝin. La samovaro flav-ruĝe reflektis la lumon. Ĝi simile al spegulo montris niajn vizaĝojn. Nur la reflekto iom malbeligis nin kaj deformis la bildon de niaj vizaĝoj, okuloj kaj nazoj sur sia kurba surfaco. La avino decidis aĉeti ĝin kaj per tiel bona donaco havigi al si mem kaj al kunulinoj respekton kaj honoron ĉe la fianĉina familio. Sed la samovaro estis iom multekosta kaj la kolektita mono ne sufiĉis por ĝin aĉeti. Ju pli la avino kaj la du amikinoj marĉandis, des malpli ili sukcesis konsentigi la vendiston kaj malaltigi la prezon. Li ne moliĝis kaj neniel akceptis doni eĉ unu moneron da rabato.

Dio benu la animon de mia avino[1]. Se io plaĉis al ŝia okulo, ŝia koro ne povis forgesi kaj preterpasi ĝin. Do la avino diris al sinjorino Kokab: "Mi allogiĝis al ĉi samovaro. Ni aĉetos aŭ ĝuste ĝin, aŭ neniun alian. Mi persone pagos la reston de la mono. Ni aĉetu altkvalitan aferon danke al kiu la fianĉino memoru nin kaj ĉiam preĝu por ni dum uzado. Mi volas ke la donaco estu bona memoraĵo".

Kaj mia avino aldonis iom da mono al la kolektita sumo kaj post perfekta ekzamenado la tri sinjorinoj aĉetis la samovaron.

Certe porti la samovaron de la bazaro ĝis la domo estis mia tasko. La avino kaj la du kunulinoj ordonis al mi ege zorgi kaj atenti ke la perfekta dik-kola grand-ventra samovaro survoje ne difektiĝu; kaj ke ĝiaj du teniloj aŭ ĝia krano ne rompiĝu… fine ili memorigis kaj avertis al mi ke, se okazos malbono al la samovaro (Dio ne permesu!), mia malfeliĉa avino devos respondi kaj klarigi al cent virinoj... Do mi (nur Dio scias kiom zorgeme) brakumis la dikan pezan samovaron kaj portis ĝin. La avino kaj la du kunulinoj survoje ne tiom atentis mian penadon. La tri iris antaŭ mi iom distance kaj inter si rapide kaj ne-

1 Preĝo por forpasintoj en la persa lingvo; per ĉi frazo la leganto komprenas ke, kiam la protagonisto rakontas la historion, lia avino jam ne plu vivas. – *Ĉiuj notoj: tradukinto.*

42

konsidere babilis, kaj senzorge kaj laŭte ridadis, dum malantaŭe mi ŝvite kaj anhele portis la pezan samovaron. La samovaro sane kaj senmakule atingis nian domon dank' al tio, ke mi sur la vojo brakumis ĝin kiel bebon kaj ne permesis ke ĝia koro batu maltrankvile!!! Sed mi vere laciĝis kaj miaj brakoj, manoj kaj talio ne plu havis sensivon pro la doloro. En la domon venis la aliaj amikinoj de la avino kaj, vidinte la samovaron, ili gaje aplaŭdis ŝian bonan guston. Sinjorino Kokab poste kolektis de la amikinoj kaj najbarinoj la aldonan sumon kiun la avino mem pagis por la samovaro. Do oni repagis la diferencon por ke la avino ne elspezu tiom multe kaj por ke la pagita sumo por ĉiuj estu egala.

Ĉio ruliĝis kvazaŭ sur reloj ĝis sinjorino Kokab diris: "Nu! Maĝid portis la samovaron de la bazaro al la domo. Do estus bone, se li posttagmeze plu portus ĝin al la domo de la fianĉino kaj ni sinjorinoj iom poste irus tien kune".

Mi uzis mian ĉiaman ekskuzon kaj replikis: "Mi havas milojn da aferoj por fari posttagmeze. Mi devas fari hejmtaskojn kaj prepariĝi por postmorgaŭa ekzameno. Kaj se mi ne sukcesos bone trapasi tiun ekzamenon, mi malfeliĉiĝos en la lernejo. Dio longigu vian vivon, se vi pardonos min kaj lasos min ne fari ĉi taskon!"

Aŭdinte min, la ĉeestantinoj unuvoĉe plendis. Ili ne atendis ke por fari tiom simplan taskon, mi forkurus de vira respondeco. La avino diris: "Ne gravas, kara mia. Nur portu la samovaron tien kaj tuj revenu hejmen por fari lernejajn hejmtaskojn".

Sinjorino Kokab, kiu estis ŝercema kaj bonhumora virino, turnis al mi la vizaĝon kaj diris: "mi volis edzigi vin al mia filino, kiam vi grandiĝos. Sed mi devas rekonsideri mian opinion, ĉar mi ne volas pigran bofilon".

Ŝia kvar-jaraĝa filineto, aŭdinte la patrinon, hurlis eksplorante: "Ne. Mi ne amas Maĝidon".

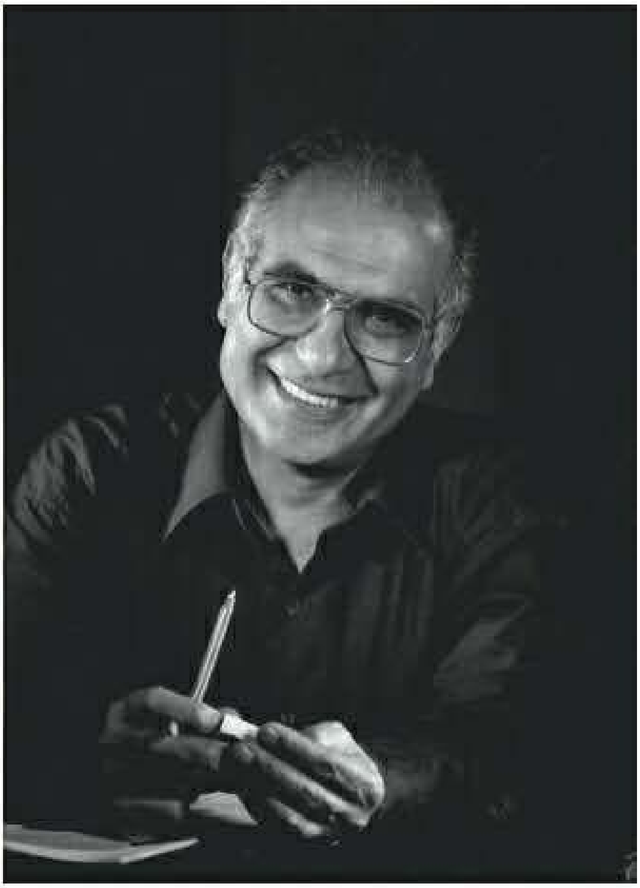
Mia naiva avino, kiu rigardis la aferon tro serioze, diris al la infaneto: "Kial vi ne amas lin? Kio estas malbona en li?"

Mi konsciis ke, se mi ne intervenos, okazos kverelo, ĉu post jaroj mi devos aŭ ne esti ies edzo kaj ĉu mi estas bona aŭ malbona bofilo por iu alia... Do por kvietigi la disputon, mi diris: "Bone! Ordonon de sinjorinoj mi obeos. Mi portos la samovaron. Nur ne plu kverelu nun. Bonvolu trovi biciklon por ke mi povu fiksi samovaron sur ĝi kaj ne plu tiel laciĝi. La pezo de samovaro paralizis miajn manojn kaj brakojn". Sinjorino Kokab akceptis peti la edzon, ke li pruntedonu al mi sian biciklon, por ke mi portu la samovaron pli facile.

Huŝang Moradi Kermani

Je la dua posttagmeze oni envolvis la samovaron en novan kaj belan tukon, kaj por ke ĝi dum transmoviĝo ne elglitu kaj terenfalu, sinjoro Hosejn, la edzo de Sinjorino Kokab, firme fiksis ĝin per ŝnuro sur la malantaŭa sidloko de sia biciklo. La avino eligis la kranon kaj metis ĝin en la samovaron, ke ĝi ne rompiĝu survoje. Oni faris ĉion, kion oni devis fari por garantii la sekurecon de la samovaro, kaj poste komenciĝis avertoj kaj predikoj: "Vi ne rajtas rajdi la biciklon. Nur marŝante puŝu ĝin. Ĉar se eble vi ne zorgos kaj estos truoj sur la vojo la samovaro falos...".

Ĝis la fino de la unua aleo mi havis la rekomendojn de la avino kaj ŝiaj kunulinoj en miaj oreloj. Sed nur post kiam mi pasis tra du-tri aleoj kaj kiam mi atingis la straton, mi ekpensis ke estas tute stulte se mi nur puŝos la biciklon. La biciklo ne estas kreita por transporti samovarojn. Ĝi estas farita por ke homoj saltu sur ĝin kaj premu ĝiajn pedalojn por atingi rapide sian celon. Do mi ignoris la rekomendojn kaj forĵetis ilin de miaj oreloj, saltis sur la biciklon kaj ekpedalis. Zorgeme mi moviĝis, ke nenio malbona okazu al la samovaro. La selo de la biciklo estis alta kaj miaj piedoj apenaŭ atingis la pedalojn. Mi tuj deseliĝis kaj apogis la bicikiclon al arbo flanke de la strato. Poste refaldis la krurojn de mia nova aminda pantalono kiun mi surmetis precipe por la ceremonio por ke ĝi ne malpuriĝu. Tiel mi povis sidi sur la meza stango de la biciklo kaj ne tiom malfacile puŝi la pedalojn.

Huŝang Moradi Kermani. Foto: La aŭtoro

La vojo estis plena de ŝtonetoj kaj sableroj. La biciklo dume falis en la voj-truojn kaj la samovaro tremis sur la malantaŭa sidloko de la biciklo kaj la krano en ĝia ventro faris bruon... dang, dang, dang... Mi ne atentis la bruon kaj nur rapide rajdis. Fine la samovaro ree venis sane kaj senmakule al sia celo. Sed mi nur ne emis sole eniri en la domon antaŭ la alveno de mia avino kaj ŝiaj kunulinoj. Ili decidis ke tuj poste mi eliĝu, sed nun mi atingis la domon

44

tre frue kaj ne emis atendi ilin dum duonhoro aŭ eĉ pli. Por pasigi la tempon ĝis ilia alveno, mi decidis iri al Onklino Soqra, kies domo ne malproksime situis.

Mi delonge ne vidis Onjon. Ni du venis de la sama vilaĝo al la urbo Kerman. Ŝi estis afabla, pia sed malriĉa virino kiu vivis sole. Kiel sian filon ŝi amis min, ĉar post la morto de mia patrino, kiam mi ankoraŭ estis eta bebo, ŝi mamnutris min. Mi aŭdis ke lastatempe ŝi estas malsana, do mi decidis viziti ŝin kaj demandi pri ŝia sano.

Do mi turnis la biciklon en la direkton de ŝia domo. La kortopordo estis malfermita. Mi eniris puŝante la biciklon. La malfeliĉulino kuŝis sur tapiŝo, sub arbo en la domkorto. Kiam ŝi vidis min, ŝi tutvizaĝe ridetis kaj ŝiaj okuloj ekbrilis. Ŝi stariĝis, venis al mi, min brakumis kaj ekploris. Larmoj falis de ŝiaj okuloj kaj ŝi singultis: "Kia miraklo! Ĉu la suno hodiaŭ elleviĝis de okcidento? Kiu kredas ke Maĝid venas por vidi min? Ho! Kiom multe mi nutris vin per miaj mamoj! Kiom mi zorgis pri vi! Vi ne kredos, sed tagon post tago mi nur rigardis al ĉi pordo kaj atendis ke iam vi, forgesema filo, venu viziti min. Finfine mia revo realiĝis kaj vi venis… Bonvenon. Kiel feliĉa mi estas! Vi plene gajigis min!"

Verdire ŝiaj frazoj kaj larmoj tuŝis mian koron kaj ankaŭ miaj okuloj pleniĝis de larmoj. Mi apogis la biciklon al la muro. Per angulo de sia ĉadoro, Onklino Soqra sekigis la larmojn de la vizaĝo kaj diris: "Ni iru en la ĉambron. Eksidu kaj rakontu nun, de kie vi venas? Kion vi faras? En kioma klaso vi studas?"

Mi volis eniri en la ĉambron kaj iom paroli kun Onjo… sed subite mi vidis ke du grandaj katoj ludas malantaŭ la biciklo kaj saltadas tien kaj reen. Mi diris al mi mem: "Ĉi du katoj certe faligos la biciklon kaj rompos la samovaron, kaj mi devos klarigi kaj respondi al multaj homoj…". Do mi malnodis la ŝnuron de la samovaro, brakumis kaj portis ĝin en angulon de la ĉambro por repreni ĝin, kiam mi foriros. Onjo Soqra vidis la samovaron. Ŝi ree brakumis kaj kisis min, kaj denove ekploris: "Kiom afabla kaj bona estas mia aminda Maĝid. Certe vi pagis multe por ĝi. Mi neniam atendis ke vi portu al mi tiom multekostan donacon". Kaj poste ŝi respondis al si mem: "Kial mi ne atendu?! Mi devas atendi. Mi nutris vin per mia propra lakto. Mi kreskigis vin. Mi certe atendas ke vi ne forgesu mian amon. Dio longigu vian vivon. Dankon, kara Maĝid. Kiel zorgema vi estas".

Kelkfoje mi klopodis diri: "Kara Onjo Soqra, ĉi samovaro ne estas via". Sed mi sentis ke mia lango kudriĝis al la gorĝo. Nur mi petege rigardis al ŝi kaj kuraĝigis min mem: "Iom post iom mi klarigos al ŝi. Se mi subite diros, ŝi ofendiĝos kaj eĉ eble ŝia koro ne toleros tiom da emocio".

Onjo Soqra iris al la samovaro kaj malnodis la tukon kiu kovris ĝin. Ŝi daŭrigis: "Kiel vi sciis ke mi ne havas samovaron? Ĉi tagojn mi faras teon per fera bolkruĉo. Mi havas samovaron sed ĝi estas tiom aĉa, ke eĉ Dio ne emas ĝin malbeni[2]. Mi kelkfoje portis ĝin al la riparisto sed ĝi ne reboniĝis kaj ankoraŭ de ĝia krano falas akvogutoj.

Ŝi levis la vizaĝon al la ĉielo kaj diris: "Kiel afabla estas mia Dio. Ĉu vi scias? Pasintnokte mi en sonĝo vidis sinjoron kun lumanta vizaĝo. Li surhavis verdan zon-ŝalon. Li venis en mian domon kaj donis al mi pakumitan donacon... Ĉi samovaro estas realigo de tiu sonĝo".

Mi nur fiksrigardis al Onjo Soqra, kiu gaje marŝis ene de la ĉambro de unu flanko al alia. Kelkfoje mi volis salti kaj preni ŝian manon en miajn, ĉion rakonti al ŝi klare kaj liberigi min de tiu ĥaosa miskompreno... sed al mi mankis kuraĝo. Kion fari? Mi malsekigis miajn lipojn per la lango kaj nur klopodis rideti. Onjo Soqra brakumis la samovaron kaj prenis ĝin al la centro de la ĉambro. Poste bone rigardis ĝin: "Ma-Ŝa-Allah![3] Kian bonan guston vi havas. Mi supozas ke via avino aĉetis ĝin. Ĉu ne? Kiel ŝi fartas? Ŝi ankaŭ suferis multe por kreskigi vin, de kiam vi orfiĝis". La malfeliĉa maljunulino gaje parolemis kaj demandis pri ĉiuj miaj parencoj kaj konatoj. Poste, kvazaŭ al ŝi venis bona ideo. Ŝi rigardis al alia direkto kaj proponis: "Nun per ĉi samovaro mi faros bonodoran teon kaj ni kune trinkos". Ŝi etendis la manon por malfermi la suprajon de la samovaro kaj pretigi ĝin por fari teon. Subite kaj pretervole mi kaptis ŝian pojnon por eviti tion. Silente ŝi ridetis kaj demandis: "Ĉu vi mem volas verŝi akvon en la samovaron kaj bruligi karbon por boligi ĝin? Bone... Vi mem faru. Sanon al via mano!"[4]

Kion fari? Tremis miaj manoj dum mi pretigis la samovaron. Kun silenta lango kaj maltrankvila koro mi verŝis akvon en la samovaron kaj bruligis karbon por varmigi ĝin. Mi diris al mi mem: "Trinkante la teon mi iom post iom ĉion rakontos al ŝi". Onjo Soqra iris al malantaŭa ĉambreto kaj portis al mi teleron kun du sekiĝintaj granatoj kaj kelkaj juglandoj. Ŝi metis la teleron

2 Tradicia persa esprimo.
3 Dio benu vin!
4 Dank-preĝa frazo en la persa.

antaŭ min sur la tapiŝo kaj diris: "Iuj diras ke post foriro de miaj gefiloj, mi ne plu havas iun, kiu prizorgas min. Sed mi havas vin. Ili devas veni kaj vidi ke vi vizitas min kaj prenis por mi ĉi belan samovaron".

Mia koro pli kaj pli maltrankviliĝis. Mia menso estis ĉe la avino kaj ŝiaj kunulinoj en la fianĉina domo. Certe ili atendas min kaj nervoziĝas, ne sciante kie mi estas kaj kio nun okazas al la samovaro.

La akvo en la samovaro brue ekbolis. Mi senmove kiel statuo sidiĝis kruc-krure sur la tapiŝo kaj rigardis ĝin. La samovaro boligis la akvon. Ĝia ega korpo tremetis senpacience. Varmega vaporo forflugis tra la truoj kaj la superaj randoj de la samovaro. Kune kun la samovaro mi interne kaj senpacience bolis kaj tremtremis, kaj mia kapo estis ege varma. "Se mi nur povus peli la langon kaj diri al ŝi la veron!". Sed mi ne kapablis. Onjo Soqra ĵetis manplenon da sekaj tefolioj en la argilan kruĉon kaj el la samovara krano verŝis bolantan akvon sur ilin. Poste ŝi metis la kruĉon sur la samovaron por ke la teo dumtempe infuziĝu.

"Kara Maĝid! Vi manĝu ĉi granatojn kaj atendu iomete. Mi revenos tuj", ŝi diris.

"Onjo Soqra! Ĉu vi aŭdis ke filino de sinjorino Tahere fianĉiniĝis? La avino hodiaŭ volas iri al ŝia postgeedziĝa ceremonio. Kial vi ne iris? Se vi irus, estus bone, se vi donacus al ŝi SAMOVARON!" Por findiri ĉi frazon, mi pli malpli sufokiĝis… sed ankoraŭ ne sukcesis klare elbuŝigi tion, kion mi vere volis diri.

Onjo Soqra, surmetante siajn sandalojn por iri al la korto, tiel respondis: "Ili ne invitis min. Ne gravas. Mi havas vin kaj ne bezonas ilin". El la mezo de la domkorto Onjo laŭte vokis la du najbarinojn tra la muro: "Venu! Maĝid venis. Tiu knabo, pri kiu mi antaŭe parolis. Tiu, kiun iam en vilaĝo mi mamnutris. Li alportis al mi unikan samovaron kiun neniu alia similas en la mondo. Venu por trinki teon kune. Dio mia! Maljunigu lin kaj ne malsanigu!"[5]

Iom da tempo pasis kaj venis du maturaj najbarinoj por trinki teon kaj vidi min. Ilia alveno eĉ pli komplikis la situacion. La lango de Onjo Soqra senhalte peliĝis por laŭdi min. La du najbarinoj superŝutis min per siaj admiraj rigardoj kaj senfinaj aplaŭdoj. Mi trinkis la teon, sed mi sentis la guston de maldolĉaj tradiciaj medikamentoj kiujn la avino perforte igis min trinki, kiam mi malsaniĝis. Miaj lipoj tordiĝis kaj la teon mi ne povis engluti facile. La reflekto de mia vizaĝo sur la samovaro mimike mokis min. Mi cerbumis: "Kion faras nun la avino? Kion ŝi diras al siaj amikinoj? Ĉu ŝi eliris el la ceremonio kaj

5 Tio estas, "Longa estu lia vivo ĝis maljuna aĝo sed neniam li malsaniĝu", dankpreĝa frazo en la persa.

serĉas min sur la stratoj? Ve… Kial mi devis porti la samovaron ĉi tien?" Duonmanĝinte la granaton kaj duontrinkinte la teon, mi haste stariĝis de mia loko kaj diris: "Adiaŭ! Mi volas foriri. Estas malfrue".

Onjo Soqra metis pecon da sukera bombono en la tukon kiu ĵus kovris la samovaron. Poste ĝin kvarangule faldis kaj redonis al mi.

"Restu ĉe mi por vespermanĝo", ŝi petis.

"Mi ne povas. Bonvolu permesi min foriri. Nur peton mi havas. Ĉu eblas redoni al mi la samovaron? Ĝi ne estas tiom bonkvalita. La akvo en ĝi ne tiom rapide bolas. Mi poste portos por vi alian pli belan kaj pli grandan samovaron. Ĉi tiu ne vere taŭgas"

Onjo Soqra ree brakumis min kaj larmoj denove kovris ŝiajn okulojn: "Kion vi diras, kara mia? Ĝi estas la plej taŭga samovaro. Kiel bonkora kaj naiva vi estas! Ĉi samovaro por mi estas tre bona kaj sufiĉe granda. Salutu vian avinon miaflanke. Diru al ŝi ke Onjo dankis kaj tre ŝatis la samovaron, kaj kiel gaja mi estas pro via vizito. Tiu sukera bombono estas benita en sanktejo. Ŝi manĝu ĝin por resaniĝo de krurdoloro. Nu! Vi ekiru, ke la avino ne maltrankviliĝu".

Elirinte el la domo, mi estis konfuzita de dilemo. Mi ne sciis ĉu gaji aŭ malgaji. La aranĝo de la sorto samtempe estis ĝoja kaj malĝoja por mi. Onjo Soqra nun havas bonan kaj belan samovaron… do pro tio mi ĝojis. Kaj mi malĝojis, ĉar certe la avino falis en problemon, perdis sian reputacion kaj senhonoriĝis ĉe siaj konatoj.

Mi ne povis iri al la domo de la fianĉino kun malplenaj manoj. Sed subite ideo sparkis en mia kapo.

Mi rajdis sur la biciklo kaj reiris al nia domo. Enirinte la korton, mi vidis ke la ĉambra pordo estas ŝlosita. Mi sciis kie la avino kaŝas la ŝlosilon. Mi trovis ĝin en la florvazo apud la pordo. Mi malfermis la pordon kaj eniris. Unue mi metis la suker-bombonon en bovlon, kaj poste prenis kadukan kaj malnovan samovareton de mia avino, bone envolvis ĝin en la tukon kaj poste per ŝnuro firme fiksis ĝin sur la biciklo. Fine, mi eliris kaj fermis la pordojn, kaj kiel kuglo rapide rajdis al la domo de la fianĉino.

Tiel, kiel mi pensis, la koro de mia avino pro anksio preskaŭ elsaltis el ŝia brusto. Etendante sian kolon, ŝi de la ĉambra fenestro rigardis al la pordo kaj la korto, nesciante, kiam mi atingos la domon kaj kien mi iris. Ŝi sidiĝis meze de la gastoj, en la kvinporda larĝa ĉambro. La fianĉino kaj ŝia patrino gaje sidis kiel gastigantoj en la antaŭa flanko de la ĉambro.

Kiam la avino vidis min eniri la korton kun la kovrita samovaro en mia mano, pro ĝojo ŝi preskaŭ stariĝis, sed tuj regis sin kaj denove sidiĝis en sia loko sur la tapiŝo. Nur geste ŝi indikis al mi, ke mi envenu kaj metu la donacon antaŭ la fianĉinon. Kelkfoje mi klopodis mimike peti ŝin veni ekster la ĉambron por ĉion konfesi al ŝi. Sed ŝi ne moviĝis. Do mi iris en la ĉambron, metis la envolvitan samovaron antaŭ la fianĉinon kaj poste, rapide kiel timanta muso, revenis al la korto.

La avino diris al la patrino de fianĉino: "Ni ankaŭ kune preparis etan donacon por nia bela fianĉino. Ŝi ŝatos ĝin In-Ŝa-Allah[6]". Poste ŝi stariĝis kaj iris al la samovaro. Mi vidis ke ŝi iom strange rigardas al la tuko kaj la samovaro. Apoginte mian dorson al la muro, el la korto mi povis vidi ĉion. Tra fenestroj mi kurioze enrigardis la ĉambron por scii kiel la afero disvolviĝos kaj la finon de la situacio. Mia koro batis kiel koro de timanta pasereto sub pluvego. "Dio mia! Savu mian avinon kaj ne lasu ke ŝia koro haltu!", mi preĝis.

La avino malfermis la unuan nodon kaj la ĉeestantoj komencis manklapi kaj aplaŭdi. La avino ege ĝojis. Sinjorino Kokab kaj aliaj kunpagintoj de la donaco ridetis tutvizaĝe. Sed kiam la dua nodo malligiĝis, iu aĉa, nigre bruliĝinta, kaduka kaj malpura samovaro aperis kaj montris sin al la ĉeestantoj. La buŝo de la avino restis malferma. La manklapado de la gastoj ĉesis kaj tutvizaĝaj ridetoj de donacantinoj tuj malaperis. Kelkaj junaj fraŭlinoj subite ekridis kaj ilia rido plenigis la ĉambron. La avino ne plu povis teni sin duonsida. Ŝi surteren falis kaj sidiĝis ĉe la samovaro. Ŝvito plenigis ĉiujn sulkojn de ŝia maljuna vizaĝo kaj ŝi apogis sian frunton sur polmo.

"Dankon kara Avinjo! Ni ne atendis de vi tiom multe", la patrino de la fianĉino diris.

Mi tremis kaj premis miajn dentojn sur miajn lipojn dum mi rigardis la ŝokitajn vizaĝojn de la gastoj.

"Kie estas la samovaro kiun ni aĉetis?", sinjorino Kokab demandis.

La avino ne sciis kion diri. Ŝi nur puŝis la manojn sur la tapiŝon kie ŝi sidis kaj pene stariĝis. Ŝia vizaĝo flaviĝis kiel safrana siropo kaj ŝi ne havis forton por movi sin. Mi volis eniri kaj preni ŝian brakon por helpi ŝin stari. Sed antaŭ mia movo, la avino mem ekpaŝis kaj venis al la korto. Ŝia rigardo min serĉis sed, kiam ŝi vidis min, ŝia lango ne plu funkciis. Ŝi ne sciis, de kie komenci kaj kion demandi… Mi prenis ŝian manon kaj gvidis ŝin al la akvujo en la centro de la korto, ke ŝi lavu la vizaĝon kaj iomete trankviliĝu. Poste mi

---

6 Se dio volas (arabe).

akompanis ŝin al la kortangulo, sidigis ŝin sur la ŝtuparo kaj rakontis al ŝi pri mia vizito al Onjo Soqra. "Nun vi perdis vian reputacion. Sed ne permesu ke ankaŭ mi perdu la mian kaj ne senhonorigu min ĉe Onjo Soqra. Bedaŭrinde vi ne estis kun mi kaj mem ne vidis kiel multe ŝi ĝojas. Mi mem kolektos monon kaj aĉetos alian samovaron. Ne estu trista". Poste mi kisis ŝian manon. La avino estis saĝa kaj pardonema virino. Post kiam ŝi finaŭdis mian parolon, ŝi vokis sinjorinon Kokab al la korto. Tiel sinjorino Kokab ankaŭ iom post iom komprenis la situacion, kaj, ĉar ŝi pli bone povis paroli ol mia avino, ŝi eniris kaj mem rakontis ĉion al sinjorino Tahere kaj ŝia filino. Kiam ili sciis ke bela kaj multekosta samovaro estis destinita al la domo de Onjo Soqra, ili ne plu plendis kaj multe ridis.

Hejmenporti la brule nigriĝintan samovareton estis mia tasko. Ankaŭ mi devis reiri al la bazaro kaj aĉeti novan samovaron. Dum la sekvaj du-tri tagoj mi fariĝis la samovar-portisto de la kvartalo. Kaj la avino kaj najbarinoj ĉiam kaj ĉie precize zorgis ke miaj manoj kaj piedoj survoje ne mismoviĝu kaj mi ne vizitu iun ne atenditan parencon, por ke la dua samovaro trafe kaj ĝuste atingu la manojn de la fianĉino.

ماهی سیاه کوچولو به چین رسید – توسط اسپرانتو

ترجمه‌ی اسپرانتوی کتاب معروف صمد بهرنگی، ماهی سیاه کوچولو که توسط خانم منیره فهمی، از اسپرانتودانان متبحر ایرانی، انجام شده است و اخیراً انتشارات بهجت آن‌را منتشر ساخته است، به‌یاری آقای ساعد عباسی، اسپرانتودان ایرانی ساکن چین، در باشگاه اسپرانتوی دانشگاه زبان‌های خارجی شانگهای، معرفی و در نشستی جمعی توسط اعضای این باشگاه قرائت گردید.

آقای عباسی که گرداننده‌ی این نشست کتاب‌خوانی دست‌جمعی بودند، در ابتدا گزارشی از سفر اخیر خود به ایران، و از جمله دیدار دسته‌جمعی اسپرانتودانان با آقای هوشنگ مرادی کرمانی به مناسبت ترجمه‌ی داستان سماور به اسپرانتو توسط ایشان و ایراد یک سخنرانی با همکاری باشگاه اسپرانتوی دانشگاه علامه در مرکز زبان علامه درمورد جشن ۷۰سالگی مجله‌ی بی‌نظیر و بین‌المللی «پیام یونسکو » و انتشار مجله‌ی پیام یونسکو به زبان اسپرانتو، چین، زبان چینی و تأثیر اسپرانتو بر نحوه‌ی نوشتن آن، اشاره کردند.

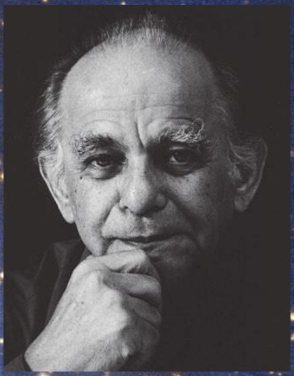
آقای عباسی (در وسط عکس) و جمعی از اعضای باشگاه اسپرانتوی دانشگاه زبان‌های خارجی شانگهای که در جلسه‌ی کتاب‌خوانی دست‌جمعی ماهی سیاه کوچولو به زبان اسپرانتو شرکت کردند.

آقای عباسی در این نشست در شهر شانگهای در ضمن مقدمه‌ای نیز در رابطه با کتاب ماهی سیاه کوچولو، در مورد این اثر و نویسنده‌ی آن و تبدیل شدن این کتاب به اثری کلاسیک در حوزه‌ی ادبیات کودک و نوجوان ایران صحبت کردند.

در پایان این جلسه، تعدادی از اعضای چینی این باشگاه علاقمند به تهیه و مطالعه‌ی کتاب «جاناتان مرغ دریائی» (Jonathan Livingston Seagull) نوشته‌ی ریچارد_باخ (Richard Bach) نیز شدند تا آن را با این کتاب مقایسه کنند، چرا که در دیباچه‌ای بر این ترجمه‌ی اسپرانتو، گفته شده است این دو کتاب قابلیت مقایسه با یکدیگر را دارند، و چنین پژوهش تطبیقی‌ای نتایج جامعه‌شناختی جالبی را به‌دست می‌دهد.

Poemo el Ferejdun Moŝiri (1926-2000), unu el la plej eminentaj nuntempaj poetoj de Irano, kiu poemis kaj en la modernaj kaj en la klasikaj stiloj de la persa poezio

Tradukinto: M. Fahmi

De Dio ne alvenas voĉo

Ho, steloj, kiuj el malproksima mondo,
Rigardoj viaj fiksitas al niaj okuloj senlumaj.
Ĉu vi jam aŭdas ion pri la tero kaj la homo?
Inter la klara bluo de l' ĉielo,
Ĉu vi jam ne vidas ondon de fumo, sango kaj fajro?
*
Tiu ĉi suferiga polvo, kiu enestas la koron de l' spaco,
Tiu ĉi horora regiono, kiu en l' spaco ellasitas,
Tiu ĉi maluma domo, kiu estas nia loĝej',
Intencas pereigi vin!
*
Se viaj oreloj mian lamenton konas,
De l' spacŝipo iranta al la luno,
De l' vojaĝanto ekaperanta el voj-polvo,
De l' intrigema tero, gardu vin!
Se la piedo de tiu ĉi homo atingos sur la ĉielon,
Via tagaro, kiel la nia fariĝos nigra!
*
Ho stelo, kiu estas antaŭ miaj okuloj,
Vi ne kredivas, ke sur la tero,
Kie ajn vi atingas kiun ajn,
Tiu kaŝintas ponardon malantaŭ si!
Malantaŭ ĉiu ridet-burĝono,
Kordoloriga dorno de ruzo ekfloras!
*
Kiu invitas vin kun amo,
Krom forrabo de via koro ne pripensas alion!
Se estas luma lampo sur vojo via,
Tio estas okuloj de eterne malsata lupo!
*
Ho stelo,
Nia saluto estas preteksto,
Nia amo, estas eterna mensogo!
Sur la tero, oni fortranĉis la rajto-langon,
La rajto, lingvo de skurĝo estas!
Kaj tiu, kiu kun vi korelverŝas sincere,
Nokta plorsingultado estas!
*
Ho stelo, vi ne kredas:
Inter la sen-kanzona ĝardeno de l' ter',
La verdaj tigoj de reamikiĝo estas rompitaj,
La ruĝaj tulipoj de amikeco estas depremitaj,
La nove maturaj burĝonoj de l'

esper',
Neekridinte jam mortas!
La alta flago de vereco-cipreso,
La kapon sur ĉagren-teron jam cedas!
*
Ho stelo, vi ne kredas:
Tiu aŭroro, kiu serene kaj kokete,
En la spaco senlima ekaperis,
Jam forfuĝas de l' tero!
Tiuj ĉi aŭroroj plu ne estas aŭroroj,
La koloro de l' tervizaĝ' jam paliĝas!
*
Tiu aŭrora papaveto, kiu ekfloradis
Dum vesperoj inter la ondo de l' lumo,
Jam fortiras la jupon de la tero.
La ruĝeco kaj bluo de l' horizonto,
Estas popol-koroj en sango kaj tero!
Fumo kaj fajro atingis la ĉielon!
*
La helaj nuboj, kiuj kiel silkaĵo,
Estis la lito de l' lun-novedzino,
Estas kotonoj kontraŭ oldaj cikatroj!
*
Ho stelo, ho fremda stelo!
Ne parolu pri la homo kaj ne demandu la teron!
Sub la kriego de kugloj ardaj,
Pri sereneco de vangoj varmegaj ne demandu!
Sub vango-frapoj de dolorigaj torturoj,
Ne demandu pri la degenero de vizaĝoj ĉarmaj!
Antaŭ la okuloj de infanoj senrifuĝejaj,
Ne demandu pri la rigardoj de hontaj patrinoj!
*
En infero, kiu izolitas de la mondo,
En infero, kiu antaŭ okuloj de Dio estas,
Pri la ardego de fornoj kaj montoj da kadavroj,
Pri la ekkrioj de vivantoj inter flamoj,
Ne plu demandu!
Ne plu demandu!
*
Ho stelo, ho stelo fremda!
Se Dio nin jam ne forgesas,
Kial li ne helpas nin?
La sono de nia plorado atingis la ĉielon
Kial de Dio ne alvenas voĉo?
*
Ni lasu tiujn ĉi dolor-kanzonojn,
Ni lasu tiujn ĉi amar-fabelojn,
Pardonu min, ho vi stelo, pasis la nokto,
La nigra rakonto de l' terpopolo,
Baris la vojon al via delikat-dormo.
Forfuĝas de mia malvarma plorkriado,
Via orelo, kiu ne bezonas kanzonon!
*
Ho tiu, kies jupon ne atingas mia mano,
Mia larmo gutas sur vian jupon!
*
Kun ĉarma maten-zefiro,
Via laca okulo fermiĝas.
Sen vi en murego de ĉi nigra nokto,
Miaj noktaj plor-kompleksoj,
Ekrompiĝas en la gorĝo!
Bonan nokton…!

آیا زبان اسپرانتو هم دارای فرهنگ خود هست؟

منبع: Turka Stelo/ سپتامبر ۲۰۱۸
نویسنده: یولیان مودست
برگردان از اسپرانتو: ا. فکـری

چیزی به اسم فرهنگ اسپرانتو وجود دارد؟ این یکی از سوالات معمول اسپرانتودانان است. به باور بسیاری از ایشان، اسپرانتو فرهنگی کاملا مستقل و ویژه خود دارد. زیرا اسپرانتو با پشت سر گذاشتن بیش از یک قرن از عمر خویش، ادبیاتی اصیل و غنی خلق کرده و ترجمه‌های ارزشمند بسیاری نیز به این زبان منتشر شده است. ادبیات نمایشی و حتی موسیقی اسپرانتو هم کم نیست. این‌ها همه فرهنگی بدیع ــ هرچند غیرمتعارف ــ پدید آورده که حالا جزئی از فرهنگ گسترده جهانی است.

از دیگرسو، گروه مقابل این دسته از اسپرانتودانان خرده می‌گیرند که اسپرانتو تنها یک ابزار و زبانی است که انسان‌هایی از ملل و اقوام مختلف به آن تکلم می‌کنند و به صرف وجود آثار ادبی و نمایشی نمی‌توان مدعی موجودیت فرهنگ مستقل اسپرانتو شد؛ چراکه اسپرانتو (با وجود عمر و تاریخ نسبتا کوتاه خود) فاقد سنت‌های کهن فرهنگی و گروهی از انسان‌های منسجم با ویژگی‌های مشترک دیرینه زبانی، تاریخی و نژادی (یعنی ملت) است.

به نظر نگارنده، هرچند این خرده‌گیری فاقد منطق نیست، لیکن شاید بتوان مصداق آن را تنها در دوره اول رشد و گسترش جنبش اسپرانتو پیدا کرد. در این دوره، با وجود این‌که از ابتدا به ساکن، آثار ادبی اصیلی به اسپرانتو خلق شد، اما نمی‌شد از پیدایش فرهنگ اسپرانتو سخنی به میان آورد. چون درحقیقت اولین آثار ادبی را اسپرانتودانانی از کشورهای مختلف خلق کردند که تنها ویژگی مشترک پدیدآورندگانشان زبان اسپرانتو بود. اما نکته مهم اینجاست که با خلق اولین آثار، هسته اصلی فرهنگ آینده اسپرانتو نیز پدیدار گشت. بدین معنی که اسپرانتو نه‌تنها در پی حل مشکل زبان جهانی است، بلکه آرمان عالی آن ایجاد صلح و دوستی میان انسان‌هاست که در اولین آثار هم به‌وضوح تبیین شده است. آرمانی که به‌تدریج در ادبیات اسپرانتو تبدیل به اصل اساسی گردید، به طوری که هم‌اکنون ویژگی بارز ادبیات ما انسان‌دوستی است.

فرهنگ پدیده‌ای است که نزد هر ملت بطئی و طی زمانی متمادی شکل می‌گیرد. تکوین هریک از فرهنگ‌های ملی وابسته به چندین نسل است و هر نسل باید به غنای فرهنگی ملت خویش بیفزاید. فرهنگ اسپرانتو هم از این قاعده مستثنی نیست، و هرچند نیازمند نسل‌های متعددی برای تکامل خود است، ولی بی‌تردید زیرساخت‌های مستحکم آن هم‌اکنون نیز ایجاد شده است.

پس از اولین تجربه‌ها و باورمند نبودن پیشگامان اسپرانتو به خود، که در میان آنها نام شاعران، نویسندگان، هنرمندان و حتی آوازه‌خوانان قابلی نیز به چشم می‌خورد، نسل دوم گام در راه نهاد که نمونه‌ها و الگوهای لازم را در اختیار داشت.

ما هنوز به قدر کافی مسیر تکوین فرهنگ اسپرانتو را مورد مداقه قرار نداده‌ایم، لیکن صاحب قلم بر این باور است که فرهنگ اسپرانتو همچون فرهنگ هر ملتی تکامل طبیعی خود را طی می‌کند.

از آنجا که اسپرانتو در اروپا، و دقیق‌تر بگوییم، در مناطق اسلاوی اروپا متولد شد، فرهنگ آن، و اگر بخواهیم با دقت بیشتری بگوییم، ادبیات آن، از ادبیات غنی اسلاوی- روسی و لهستانی تاثیر بسیاری پذیرفت. زامنهوف، گرابوفسکی[۱]،

---

۱. آنتوان گرابوفسکی [Antoni Grabowski] (۱۸۵۷-۱۹۲۱) شیمی‌دان، زبان‌شناس و از پیشگامان تکامل زبان اسپرانتوست. از وی با عنوان پدر ادبیات اسپرانتو نیز یاد شده است. گرابوفسکی تا واپسین ایام زندگی خویش به توسعه و تکامل ادبیات اسپرانتو همت گماشت.

کابه[۲]، دویاتنین[۳] و تقریبا همه شاعران و نویسندگان پیرو مکتب اسلاو عناصری از ادبیات و فرهنگ اسلاوی را وارد ادبیات ما کردند که تنها و تنها ادبیات و فرهنگ اسپرانتوی جوان از آن بهره برد. پس از آن به لطف آثار برخی اسپرانتودانان بااستعداد فرانسوی جریان ادبیات فرانسه در دنیای اسپرانتو سربرآورد. اما به‌تدریج ادبیات اسپرانتو از زیر سایه این فرهنگ‌ها و سایر فرهنگ‌های ملی بیرون آمد و صداهای کاملا اصیل و تازه‌ای از آن به گوش رسید که سبب پیدایش انگیزه‌ها و ایده‌های نو در دنیای اسپرانتو گردید.
مسئولیت سنگین و مهم نسل دوم نویسندگان اسپرانتو هویت‌بخشی به ادبیاتمان بود و این‌که بستری برای رشد و شکوفایی نهال فرهنگ اسپرانتو فراهم آورند. نقش کالوچای[۴] و باگی[۵] در این میان بسیار زیاد است و با وجود آن‌که با ورود ایشان اسپرانتو تا حدی متاثر از ادبیات و فرهنگ مجار گشت، لیکن اولین صفات ممیزه فرهنگ نوین اسپرانتوی خود را نشان داد. به عقیده نگارنده سطور، ایشان نخستین معماران واقعی فرهنگمان هستند، چون درواقع راه زامنهوف، گرابوفسکی و کابه را ادامه دادند و باعث به وجود آمدن سنت در فرهنگ اسپرانتو شدند.
اگر نمونه ترجمه‌های گرابوفسکی نبود، الان نمی‌توانستیم ترجمه‌های عالی کالوچای و اشعار اصیل او را به اسپرانتو داشته باشیم. اگر یولیو باگی ترجمه‌های کابه، یا دقیق‌تر بگوییم ترجمه کلاسیک «فرعون» را در اختیار نمی‌داشت، سبک نثرنویسی زیبای او به اسپرانتو هم قابل تصور نبود.

---

۲. کابه نام مستعار دکتر کازی‌میژ بین [Kazimierz Bein] (۱۹۵۹-۱۸۷۲) چشم‌پزشک لهستانی، فرهنگ‌نویس، مترجم و اسپرانتودانی فعال طی مدتی محدود و نایب رئیس آکادمی اسپرانتو. او یکی از بزرگ‌ترین صاحبان سبک در اولین دوره ادبیات اسپرانتو بود.
۳. واسیلی نیکولایویچ دویاتنین[Vasilij Nikolajeviĉ DEVJATNIN] (۱۹۳۸-۱۸۶۲) معلم و اسپرانتودان روس و از سال ۱۹۰۵ عضو کمیته زبان اسپرانتو بود.
۴. کالمان کلوتچی یا کالمان کالوچای]به مجاری: Kálmán Kalocsay] (۱۹۷۶-۱۸۹۱)، پزشک جراح و شاعر مجار و از نخستین پیشگامان توسعه و تکامل ادبیات اسپرانتو بود. کالوچای، که در ۲۰ سالگی زبان اسپرانتو را آموخت، چهره‌ای اصلی در جهان ادبیات اسپرانتو محسوب می‌شود. وی از خود یک میراث غنی از زبان و فرهنگ اسپرانتو برجای گذاشت، از آن جمله است اشعاری که به زبان اسپرانتو سروده شده و همچنین ترجمه‌هایی که از زبان مجارستانی و دیگر زبان‌های اروپا به اسپرانتو انجام داده‌است.
۵. یولیو باقی در ۱۳ ژانویه ۱۸۹۱ در مجارستان (شهر Szeged) به دنیا آمد. در سال ۱۹۱۱ با اسپرانتو آشنا شد.در زمان جنگ جهانی اول به خدمت سربازی در ارتش مجارستان- اتریش رفت و در سپتامبر ۱۹۱۵ ارتش روسیه او را به اسارت گرفت و بیش از پنج سال در سیبری در اسارت به سر برد. در طول اسارت به تدریس اسپرانتو به اسیران جنگی و افراد غیرنظامی پرداخت و بدین‌وسیله فعالیت‌های اسپرانتویی خود را وسعت بخشید و به‌عنوان یک معلم مشهور شد. او عصرهای ادبی گوناگونی را برگزار کرد و نامگذاری روز تولد زامنهوف (۱۵ دسامبر) به عنوان روز کتاب اسپرانتو از ابداعات اوست.

کالوچای و باگی به سنت پیش از خود وفادار ماندند و آن را ادامه دادند. کالوچای مدت کوتاهی روی اوزان شعر اسپرانتو کار کرد و نمونه‌هایی عالی از سونت[۶]، بالاد[۷] و روندل[۸]های اسپرانتو از خود به‌جا گذاشت. باگی اولین رمان‌های مهم اسپرانتو را خلق و ثابت کرد که «زبان بین‌المللی» هم می‌تواند رمان داشته باشد. حتی در گلچین ادبی‌اش «قلب سبز» اسپرانتودانان نقش ایفا می‌کنند و به طور تلویحی، به بیان مشکلات مربوط به اسپرانتو هم می‌پردازد.
پس از جنگ جهانی دوم در آسمان فرهنگ اسپرانتوی ما اختران جدیدی ظاهر می‌شوند. آنها نه از خلأ، که از دل سنت اسپرانتو بیرون آمدند و گام در راه اسلاف و معلمان خود نهادند.
اگر کار ادبی کالوچای و یوگنی میخالسکی[۹] نبود حالا شاید نام ویلیام اولد[۱۰] چنین محکم با فرهنگ اسپرانتو گره نمی‌خورد. یا مارجوری بولتون[۱۱] و الی اوبانووا[۱۲] کی می‌توانستند به ژرفای پرتلاطم روح لطیف یک زن نفوذ کنند اگر پیش از آنها اشعار زیبا و شیرین هیلدا درسن[۱۳] نبود.

---

۶. سونِت یا غزل‌واره سبکی از شعرسرایی در ادبیات بعضی زبان‌های اروپایی، از جمله انگلیسی، فرانسوی، و ایتالیایی است. سونت قطعه شعری است که معمولاً دارای ۱۴ مصراع است و در پنج بحر سروده می‌شود. در مقایسه با ادبیات فارسی، سونت ساختاری بسیار شبیه به غزلِ دارد و در زمره ادبیات غنایی می‌گنجد. در سرودن سونت‌ها، معمولاً احساسات فردی، عشق، ستایش معشوق و اخلاقیات نقش بسیاری دارند.
۷. تصنیف یا افسانه‌سرایی قالبی منظوم و معمولاً روایت‌گونه در ادبیات جهان است که از شعرها و آهنگ‌های انگلیسی و ایرلندی اواخر قرون وسطی شروع شد و تا قرن نوزدهم در سراسر اروپا، و بعد از آن در آمریکا، استرالیا و شمال آفریقا مورد استفاده قرار می‌گیرد. این قالب از قرن هجدهم توسط شاعران و آهنگسازان برای ساخت اشعار و تصانیف بزمی به‌کار برده می‌شد.
۸. شکلی از اشعار تغزلی که ابتدا در زبان فرانسوی و در قرن ۱۴ میلادی به وجود آمد و سپس در زبان های دیگر نیز به کار گرفته شد: بندگردان عبارت از ۱۳ بیت با دو قافیه.
۹. یوگنی لسی‌فوویچ میخالسک‌ی [Eŭgeno MIĤALSKI] (۱۹۳۷-۱۸۹۷) شاعر اسپرانتودان و فعال جنبش کارگری اسپرانتو.
۱۰. ویلیام اُلد [William Auld] (۱۹۲۴-۲۰۰۶) یکی از مشهورترین نویسندگان، شاعران و سردبیران در دنیای زبان بین‌المللی اسپرانتو بود. وی اسکاتلندی بود و در طول عمر خود چندین بار، به خاطر نگاشتن بیش از ۵۰ کتاب به زبان فراساخته‌ی اسپرانتو، نامزد دریافت جایزه ادبی نوبل شد.
۱۱. مارجوری بولتون (به انگلیسی [Marjorie Boulton] (۲۰۱۷-۱۹۲۴) نویسنده، شاعره و اسپرانتودان بریتانیایی. بولتون به مدت ۲۴ سال ادبیات انگلیسی تدریس و بعد از سال ۱۹۷۰ به صورت تمام وقت روی تحقیقات و نوشتن تمرکز کرد.
۱۲. الیشکا اوربانووا [Eliška “Eli” URBANOVÁ] (۱۹۲۲-۲۰۱۲) شاعره اسپرانتو و اهل چک، عضو افتخاری UEA و عضو سابق کمیته زبان اسپرانتو.
۱۳. [Hilda Helene DRESEN] (۱۸۹۶-۱۹۸۱) شاعره اسپرانتو، اهل استونی.

از سوی دیگر، وقتی سخن از فرهنگ اسپرانتو به میان می‌آید نباید آن را فرهنگی محدود و کاملا مستقل دانست. این فرهنگ شاید هم‌زمان به پهناورترین فرهنگ‌های جهان هم تعلق داشته باشد. چون پدیدآورندگانش نمایندگان اقوام و ملل مختلف هستند و هرچند خواه‌ناخواه دنباله‌روی سنت‌های فرهنگ جوانمان هستند، انگیزه‌ها و عناصری از فرهنگ ملت خود را هم همراه می‌آورند. از این رو در ادبیات اسپرانتو با انگیزه‌های اسپانیایی، برزیلی یا ژاپنی‌ای روبه‌رویم که در فرهنگ هرکدام از کشورهای اروپایی یا آسیایی کمتر به چشم می‌خورد.

فرهنگ اسپرانتو هنوز بسیار جوان، اما به عقیده من، به‌سرعت در حال رشد و ترقی است و نه‌تنها ادبیات به اندازه کافی غنی آن، بلکه ادبیات نمایشی، تئاتر عروسکی و موسیقی‌اش گواهی بر این مدعاست.

مایه تاسف است که هنوز جای مجلات جامع ادبی بیشتر، ناشران باثبات‌تر کتاب، تئاترها و فیلم‌های بیشتر و مستمر، فرستنده‌های رادیو و تلویزیونی با پوشش فراگیرتر و البته مدارسی که گنجینه‌های فرهنگ اسپرانتو عشق به انسان را میان اسپرانتودانان جوان نشر دهد، خالی است. با این وجود، فرهنگ جوان اسپرانتو وجود دارد و همایش‌های گوناگون، جشنواره‌ها و مسابقات ملی کشورهای گوناگون در مورد دکلمه و آوازخوانی به اسپرانتو این موضوع را تصدیق می‌کند. امسال به‌عنوان یکی از اعضای هیات داوران مسابقه ملی دکلمه و آوازخوانی به اسپرانتو به شهر استارا زاگورا[۱۴] دعوت و مسحور عشق و علاقه جوانان پرشمار شرکت‌کننده در آن شدم. آنها اشعار اسپرانتوی شاعران برجسته معاصر را دکلمه می‌کردند و ترانه‌های اصیل بسیار زیبای اسپرانتو را می‌خواندند. و این‌ها نشان می‌دهد که نه‌تنها فرهنگ اسپرانتو وجود دارد و در دل این جوانان زنده است، بلکه آنها خود پدیدآورندگانش هستند. و ناخودآگاه می‌اندیشم، حرارتی که در دل این جوانان است هیچ‌گاه سرد نخواهد شد. به‌راستی این فرهنگ وجود دارد و خواهد داشت.

۱۴. ششمین شهر بزرگ بلغارستان.

Nova retejo de UEA en simpla Esperanto

La 19an de januaro ĉi-jare aperis nova retejo de UEA. Ĝia nomo estas uea.facila, kaj ĝi estas videbla ĉe: https://uea.facila.org. Ĝia celo estas prezenti la Esperanto-movadon al novaj esperantistoj per facila lingvaĵo. Tial ĝi estas taŭga por lernantoj, sed espereble ĝiaj mallongaj novaĵartikoloj povus esti interesaj ankaŭ por pli spertaj esperantistoj. Ĝi estas senpage abonebla, do ne necesas esti membro de UEA por legi ĝin kaj komenti.

La artikoloj konsistas ĉefe el novaĵoj kaj informoj pri la Esperato-movado, sed estas ankaŭ ĝeneralaj legaĵoj, informoj pri filmetoj kaj aliaj materialoj troveblaj tra la reto, kalendaro de estontaj kunvenoj kaj aliaj. Estas grave, ke la legantoj ne nur pasive legu, sed sentu sin parto de la afero, do ili havas eblecon komenti sub la artikoloj, prezenti sin en la paĝo "Niaj legantoj", kaj sendi mallongajn raportojn kaj fotojn pri lokaj agadoj.

La facila lingvaĵo de la artikoloj estas bazita sur la iama vortlisto de Kontakto, nun reviziita. Aldonitaj vortoj rilatas plejparte al komputado kaj Interreto, dum estis forigitaj kelkaj vortoj, kiuj ne ofte estas bezonataj en tia retejo. La reviziita vortlisto troviĝas ĉe: https://uea.facila.org/vortlisto/

La ĉefredaktoro estas Anna Löwenstein, kaj jam formiĝis tuta reto de kunlaborantoj. Emilio Cid, estrarano de UEA, subtenis la projekton ekde la komenco, kaj estas grave mencii la kontribuon ankaŭ de ESF, kies subvencio necesis por ricevi la helpon de profesia programisto.

Por kontentigi la bezonojn de la novaj esperantistoj, Anna Löwenstein ekrilatis kun ILEI kaj Stano Marček, la redaktoro de ties revuo Juna Amiko. En tiuj kontaktoj tuj vidiĝis, ke tekstoj el Juna Amiko aperos en la retejo uea.facila kaj inverse. Jen pozitiva kunlaboro.

Fonto: Gazetaraj Komunikoj de UEA - N-ro 780 (2019-01-25)

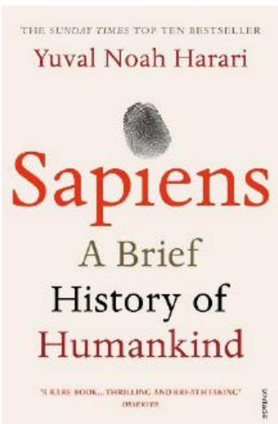
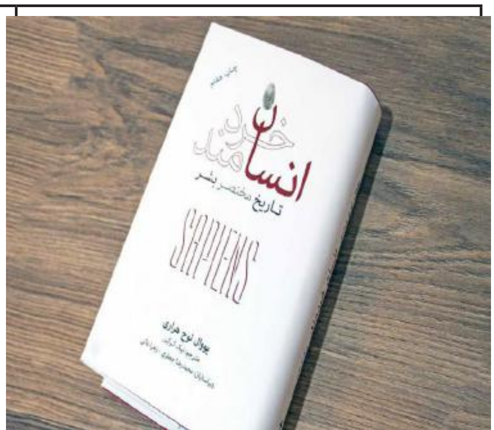
Mallonga ligilo por tiu ĉi komuniko: uea.org/gk/780a1

Saĝa Homo
(Homo Sapiens)

Verkisto: Joval Nuh Horari

Resuminto: Nazi Solat

	Titolo de la libro: Saĝa Homo (angle/latine: Sapiens) Verkinto: Yuval Noah Harari (1976-) Tradukinto en la persan: Nik Gorgin Eldonanto de la persa traduko: Nej Eldono Eldonjaro de la persa traduko: 2017	

Saĝa Homo (perse: Ensane Ĥeradmand), kio unuafoje publikiĝis en 2011 (hebree) kaj en 2014 (angle), ĝis nun (2019) tradukiĝis en ĉ. 50 lingvojn! Longan tempon ĝi estis/as en la listoj de la plej vendataj libroj mondskale! La persa traduko eldoniĝis en 2017, kio estas resumita ĉi tie Esperanten.

La libro ĉefe persvadas homojn al enpensiĝado kaj pripensado. Do tiu ĉi libro ne plaĉos al tiuj, kiuj kutimas aŭ preferas gluiĝi al siaj malnovaj ideoj kaj opinioj. La verkinto de la libro,

Yuval Noah Harari (1976-) i.a. skribis: “Mi persvadas homojn senrigarde siajn kredojn, ekdemandi pri bazaj rakontoj ekzistantaj, kaj ne timi kuriozajn diskutojn.”
Laŭ li, nenio estas sankta, ĉio estas kreita per homaro; ekz-e kompanio, viro, virino, geedziĝo, socio, lando, religio,… .

Titoloj de ĉapitroj de la libro

Jen la resumoj de la 4 ĉapitroj de la libro:

1) Kogna Revolucio

Ĉ. antaŭ 70 miljaroj a.K. post ia genetika saltego, homo komencis imagi, pensi, komuniki, disvolvi siajn kapablojn kaj inventi.

2) Agrikultura Revolucio

Ĉ. 10 miljaroj a.K. Agrikultura Revolucio estis granda trompo de historio (ĉar ekpost tio homo perdis sian liberecon kaj dependiĝis de tero, vetero,…. Tiam li ankaŭ ŝanĝis ekosistemon, endanĝergiante sanon kaj futuron de si mem kaj de la tero!

Grajno (unua varo transdonebla kiel mono)

3) Unueciĝo de homo

Kulturoj kaj diversaj ideoj daŭre ŝanĝiĝas, malkiel fiziko, kio havas fiksan regularon.
Ĉiuj artefaritaj aĵoj ŝanĝeblas kaj ne estas sanktaj. Post iom da tempo, diversaj branĉoj en unua ideo aŭ koncepto ekaperas.
Tamen ĉio finfine unueciĝas iom post iom; ekz-e mono, Eŭropa Unio, ekonomiaj, juraj aŭ sciencaj sistemoj, nombrad-manieroj, merkatoj, … (kaj eĉ Esperanto! - laŭ la resumanto).
Unueciĝado pli faciligas la regadon ol kiam diversaj lingvoj, leĝoj, skrib-manieroj, … ekzistas.

4) Scienca Revolucio

Ĉ. 1500 p.K. pere de la Scienca Revolucio i.a. simpla ekonomio ŝanĝiĝis al profesia ekonomia; tio estis komenco de kapitalismo: laŭbezone mono naskiĝis - unue en formo de grajno (iam grajno estis la ununura varo en la homa socio). Kapitalismo kunportis multajn rezultojn, kiuj antaŭe ne estis atingeblaj por la homaro.
Registri datumojn fariĝis bezonata afero, do skribo naskiĝis; kojnoforma skribo naskiĝis en mezoriento. Dario la Granda 500 jarojn antaŭ la kristnasko ordonis skribi tekston sur ŝtonego en montaro.

Historia kroniko

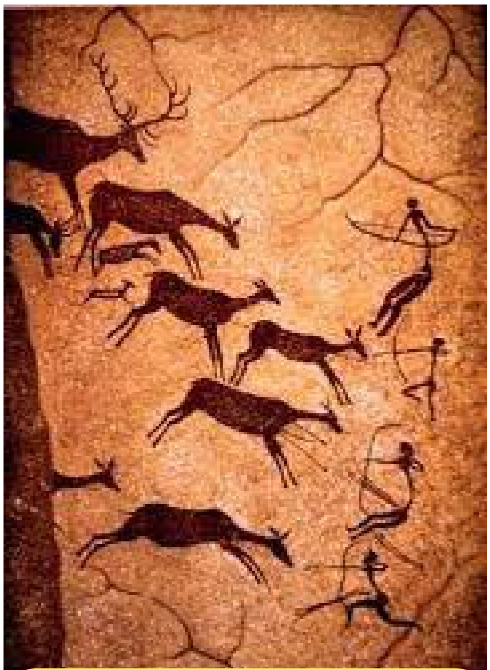
Antaŭ 13.5 miliardjaroj; Granda Eksplodo aŭ Praeksplodo (angle Big Bang): formiĝo de materialo, energio kaj fiziko, ankaŭ kemio
Antaŭ 4.5 miliardjaroj; formiĝo de la terglobo
Antaŭ 3.8 miliardjaroj; formiĝo de vivantoj kaj komenco de biologio
Antaŭ 6 milionjaroj; ekapero de prapatro de homo kaj ĉimpanzo
Antaŭ 2.5 milionjaroj; evoluo de homo en Afriko, ekapero de unuaj ŝtonaj iloj
Antaŭ 2 milionjaroj; translokiĝo de homo el Afriko al Eŭrazio; evoluo de diversaj specioj de homo
Antaŭ 500 miljaroj; evoluo de Neandertaloj en Eŭropo kaj Mezoriento
Antaŭ 300 miljaroj; uzado de fajro
Antaŭ 200 miljaroj; evoluado de saĝa homo en la orienta parto de Afriko
Antaŭ 70 miljaroj; kogna revolucio, formiĝo de lingvo por esprimi revojn, komenco de historio, saĝa homo ekiris el Afriko kaj disiris tra la tero
Antaŭ 45 miljaroj; enlokiĝo de homo en Aŭstralio, malapero de gigantaj vivantoj en tiu regiono
Antaŭ 30 miljaroj; malapero de Neandertaloj
Antaŭ 16 miljaroj; enlokiĝo de homo en Ameriko, malapero de gigantaj vivantoj en Ameriko
Antaŭ 13 miljaroj; saĝa homo estis la ununura restinta specio de homo

Specimeno de kojnoskribo sur ŝtono

Antaŭ 12 miljaroj; agrikultura revolucio; daŭrema loĝado en sama loko, malsovaĝigo de bestoj kaj plantoj pere de homo
Antaŭ 5 miljaroj; unuaj reĝoj, invento kaj ekapero de skribo, mult-diaj religioj
Antaŭ 4250 jaroj; unuaj imperioj, Imperio de Akado

Specimeno de ŝtonaj iloj

Antaŭ 2500 jaroj; invento de monero, komuna mono, rolo de imperioj por socioj: Persa Imperio (politika ordo favore al ĉiuj), Budhismo (tuthoma vero kaj liberigado de ĉiuj)
Antaŭ 2000 jaroj; Imperio de Han en Ĉinio, Roma Imperio en mediteraneo, Kristanismo
Antaŭ 1400 jaroj; Islamo
Antaŭ 500 jaroj; Scienca Revulacio, akiro de nekredebla povo pere de homo, ekapero de kapitalismo, eŭropanoj malkovris Amerikon kaj transpasis oceanojn, kapitalismo fariĝis historia tereno
Antaŭ 200 jaroj; Industria Revulacio, familio kaj asocio anstataŭiĝis per ŝtato kaj bazaro, kaj vasta malapero de plantoj kaj bestoj
Nun; homo eliras el la tero, nukleaj armiloj minacas homan vivon, inteligenta desegnado rolas anstataŭ la natura elektado en formiĝo de vivantaĵoj
Estonto; ĉu inteligenta desegnado fariĝos

Primitivaj desegnaĵoj en kavernoj

la esenca bazo de la vivo?
Dum historio, homo el boato atingis velŝipon, vaporŝipon kaj fine spac-ŝipon. Ĉefa demando: Ĉu nun ni estas pli feliĉaj? Kiu bremsos homon kaj kiel ni povus esti certaj ke progresoj ne estus uzotaj por satanecaj celoj?

Rolo de mono en niaj vivado kaj kognado

Ekzemplo de ciborgo

Mono akiris gravan rolon en la vivo de homo kaj socio. Esploradoj estas ege multekostaj; ili bezonas multekostajn instrumentojn. Ni atingos tion, kion monhavuloj (t.e. riĉuloj) aŭ potencaj homoj aŭ asocioj deziras! Unue oni esploras por bonaj, humanistaj intencoj, sed poste kiu kontrolos sekvontajn agojn kaj

Ekzemplo de ciborgo

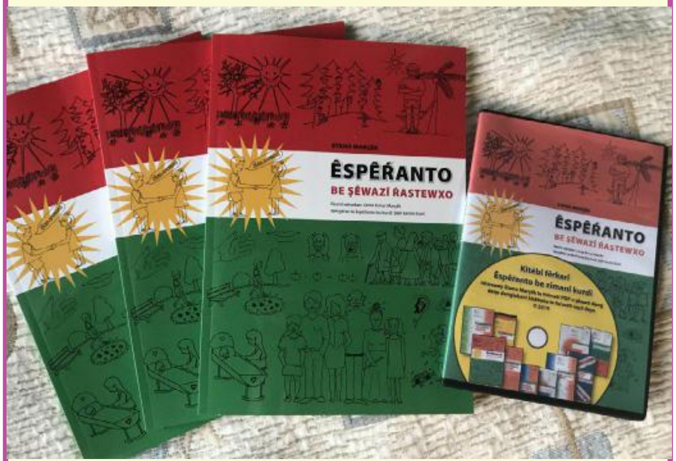
uzadojn?
Ĉu homo anstataŭiĝos per superhomo?

Ĉu ciborgo venkos maĉon?

(venonta homo estos miksaĵo de biologiaj kaj artefaritaj partoj, t.e. ciborgo = **ciber**netika **org**anismo)
Fine, la resumanto deziras aldoni la kvinan ĉapitron: Genetika Revolucio, kio ŝanĝos niajn regularojn pri dungado, asekuraj kompanioj, sociaj rajtoj, konkursoj, maĉoj, militoj… ĉar ni ne plu estos egalaj homoj precipe tial, ke ankaŭ enplantado de datumoj kaj energifontoj, en diversaj partoj de nia korpo - kaj en tre tre malgrandaj skaloj - fariĝos ebla!

Aperis la kurda kaj taĝika versioj de la konata lernolibro de Stano Marĉek

Lastatempe, dank' al plurnacia kunlaboro kadre de la kontinentaj komisionoj de UEA kaj dank' al subvencio de ESF, aperis la kurda kaj taĝika versioj de la konata lernolibro de Stano Marĉek. Tiu atingo estas aparte gratulinda, ĉar antaŭe neniam aperis lernolibro pri Esperanto en la kurda lingvo!

La kurd-lingvan tradukon de la libro faris nia kara Shler Karmi, kurda kaj aktiva e-ino en Kurdistan-Provinco de Irano.

Oni povas mendi ĉe Libro-Servo de UEA aŭ skribi al la aŭtoro: stano.marcek@gmail.com

کتاب آموزشی Rekta Metodo اثر استانو مارچک تاکنون به ۴۰ زبان ترجمه شده است. نسخه کردی این کتاب اخیراً به همت خانم شلر کریمی اسپردانتودان کوشای کرد زبان کشورمان ترجمه و به چاپ رسید. جهت تهیه این کتاب می‌توانید از طریق فروشگاه سازمان جهانی اقدام نموده یا با نویسنده کتاب به stano.marcek@gmail.com مکاتبه نمایید.

به روایت تصویر

اسپرانتودان ژاپنی، آقای یوشیترو تاکاهاشی در آخرین روزهای آبان‌ماه به مدت ده روز به ایران آمد. نشست ماهانه آبان به این مناسبت و به دعوت سرکار خانم فهمی در منزل ایشان برگزار شد. در تصویر زیر آقای یوشیترو در حال صحبت با آقای ممدوحی مشاهده می‌شود.

به همت آقای صداقت، دو جلسه کارگاه آموزشی آشنایی با زبان اسپرانتو روزهای هجدهم دی‌ماه و شانزدهم بهمن ماه در محل تالار گفتمان شهر سالم در شهر رشت برگزار گردید. این کارگاه‌ها که در چهارچوب فعالیت‌های زیست‌محیطی و نشست‌های موسسه سرزمین‌ایده‌آل ما برگزار شده است با استقبال بسیار خوبی مواجه گردیده‌اند. در زیر تصاویر ارسالی از این دو کارگاه مشاهده می‌شود.

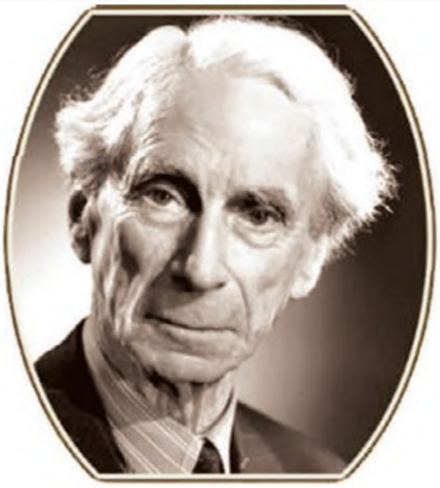

رضا خیرخواه اسپرانتودان مقیم تایوان، در بهمن ماه دیداری از ایران داشت. وی در نشست ماهانه در دفتر انجمن به ارائه سخنرانی درباره کنگره جهانی سال ۲۰۱۷ و نیز کنگره کودکان در کره جنوبی پرداخت.
در نشستی دیگر، ایشان ساعتی را در کافه‌ای در خیابان فلسطین تهران حضور یافته و در جمعی دوستانه و صمیمی به بحث و تبادل نظر درباره موضوعات مختلف پرداختند.
در زیر دو تصویر از حضور ایشان در دفتر انجمن، و یک تصویر از نشست در کافی‌شاپ را مشاهده می‌فرمایید.

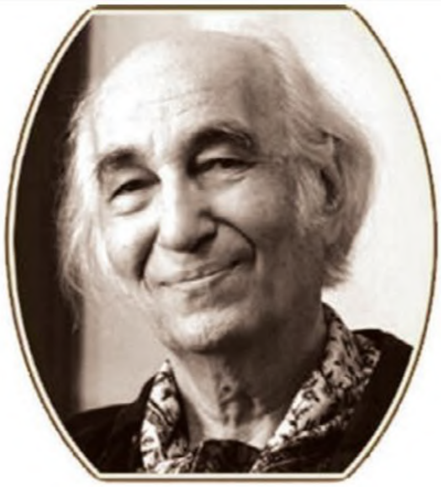

آنچه برتراند راسل درباره اسپرانتو به دانشجوی خود، صاحب‌الزمانی گفت

سعید بلوچی

منبع: مجله اسپرانتو، ژانویه ۲۰۱۹، شماره (۱) ۱۳۳۱
برگردان از اسپرانتو: ا. فکـری

Kion diris Bertrand Russell pri Esperanto al sia studento M.H. Sahebzamani?

Bertrand Russell — Bertrand Russell kaj Sahebzamani — M.H. Sahebzamani

Said Baluĉi

Sojle de la 88-jariĝo (28.01.1931) de tiu studento, se mi retrorigardas, el inter tiom da liaj aktivadoj, plej unue mirigas min lia kuraĝo. Ne partizana kuraĝo, kiu kaŭzas morton kaj mortigon en despota socio sen akiri ajnan sistemŝanĝon. sed saĝa kuraĝo. kiu iam kondukis lin al la tiama orienta Germanio por ekstudi *Das Kapital* de Karl Marx en la originala lingvo ĉe ideologo de la komunista partio, por ne fidi nur al tradukoj, kaj kiu iam kondukis lin al Anglio por tri semestrojn studentumi junaĝe ĉe la fama filozofo Bertrand Russell (1872–1970) kaj dume demandi lian moŝton i.a. pri Esperanto!

Kion diris Bertrand Russell, tio kompreneble gravas por niaj historiistoj, sed por mi pli gravas tia memstara pensmaniero, kiu, anstataŭ propagandi tiun aŭ tiun ĉi ideologion, kuraĝigis nin memstare pensi.

D-ro prof. M. H. Sahebzamani tre bone konas ideologiojn kaj pensmanierojn kaj danke al sia studado ĉe Russell lertas pensi logike kaj instrui logikan pensmanieron. Tial lia konduto en la Esperanto-movado estas iom malfrue digestita!

Dum la furoro de la Esperanto-movado en Irano (1974-1980), li ade avertis ke kluba kaj asocia aktivadoj, kvankam bonaj, ne sufiĉas. Esence konduki Esperanton en la edukadon enradikigos ĝin.

Li okazigis 145 bazkursojn kaj 43 mezkursojn kaj ankaŭ gvidis 12 universitatnivelajn studojn pri Esperanto, el inter kiuj ankaŭ mian magistrigan disertacion kiu temis pri esperantigo de persaj prozaj kaj poeziaj specimenoj. Dum plej multaj el tiuj, ofte ekstre malfacilaj, aktivadoj akompanis lin Ĵila Sedighi, sen kies lerto kaj entuziasmo la irana movado ne estus tiom vigla.

Kaj hodiaŭ li plej feliĉas, ĉar la universitato "Jame Elmi Karbordi" aprobis ke Esperanto estu unu el la (sub)branĉoj de ĝiaj tradukfakoj.

Liaj Esperanto-aktivadoj, kaj plej unue verki decan lernolibron, sendube estas modelo por MONA-landoj. Li verkis la faman lernolibron *La dua lingvo*.

La nunaj iranaj esperantistoj, ĝenerale, spertis la periodon de *la verda domo*, kiun li luis proksime de la *Tehrana Universitato* kaj tie li instruis Esperanton ekde 1980 ĝis 1991.

La memoroj forportis min. Do, jen la eldiro de Bertrand Russell pri Esperanto: "Inter la lingvoj, Esperanto estas la plej proksima al la matematika kaj logika idealo pro sia senescepta regularo".

Esperanto kaj *Unesko-Kuriero* prezentitaj dum universitata konferenco

Dima Ŝevĉenko, Anna Striganova

La 9-an de novembro ni partoprenis en la 9-a Tutrusia scienc-praktika konferenco "Amasaj komunikiloj en multpolusa mondo: problemoj kaj perspektivoj", kiu okazis en Moskvo, Rusio. Ĝin organizis la filologia fakultato de la Rusia universitato de amikeco inter popoloj (RUDN).

Tie ni prelegis pri "Literatura recenzado en la revuo *Esperanto*" (Anna) kaj "*Unesko-Kuriero* en Esperanto" (Dima). Fine de novembro ambaŭ niaj prelegoj aperos paperforme en la libro de la konferenco. La temoj pri Esperanto vekis intereson ĉe la partoprenantoj: studentoj, profesoroj, sciencistoj ktp. Oni sufiĉe serioze akceptas informojn pri la instruado de nia lingvo en pluraj rusiaj universitatoj.

Ankaŭ pasintjare ni partoprenis en tiu ĉi konferenco (la 8-a). Tiam ni rakontis pri la sperto de la redaktado de *Esperanto* kaj pri Esperanto en interreto.

En la universitato RUDN okazas priesperantaj esploroj kaj regulaj diversnivelaj Esperanto-kursoj, kies kursfinintoj ricevas oficiale agnoskatajn diplomojn.

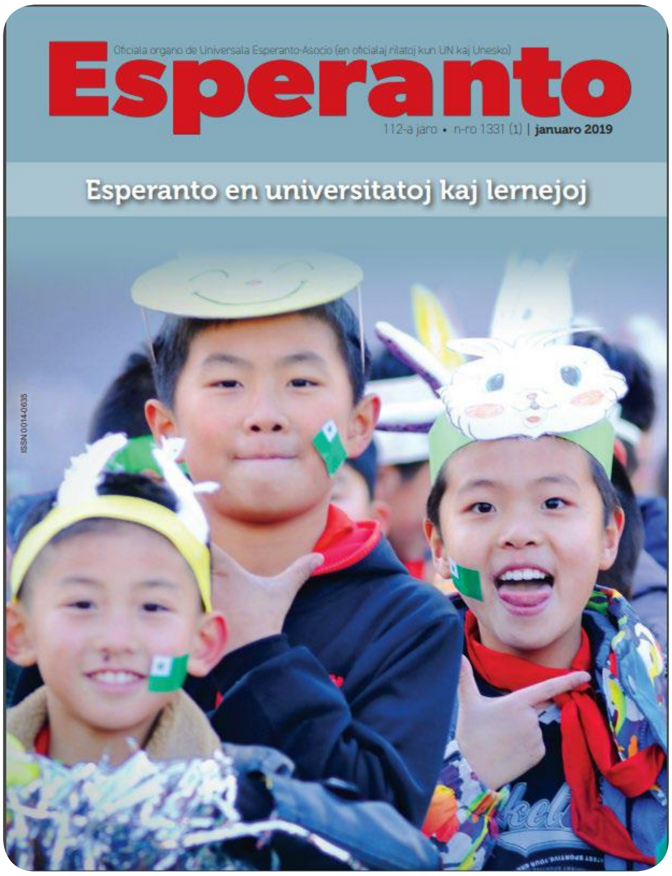
Esperanto 1331(1) Januaro 2019 11

در آستانه ۸۸ سالگی این دانشجو (۱۹۳۱/۱/۲۸) اگر نگاهی به گذشته داشته باشم، از میان انبوه کارها، آنچه بیش از هر چیز مرا تحت تاثیر قرار می‌دهد شجاعت ایشان است. نه شجاعت پارتیزانی، که در یک جامعه مستبد حاصلی جز مرگ و کشتار ندارد و منشأ تاثیر در سیستم نیز نخواهد گردید. بلکه شجاعت خردمندانه‌ای که ایشان را به آلمان‌شرقی رهنمون شد تا آثار کارل مارکس، نظریه‌پرداز و بنیانگذار مکتب مارکسیسم را، فارغ از ترجمه آنها به زبان انگلیسی، به زبان اصلی (آلمانی) مطالعه کند، و راهی انگلستان کرد تا سه نیمسال تحصیلی نزد فیلسوف معروف برتراند راسل (۱۹۷۰-۱۸۷۲) علم‌آموزی کند و در میان سایر مسائل، از او نظرش را در مورد اسپرانتو جویا شود.

آنچه برتراند راسل گفت، البته برای تاریخ‌دانان ما مهم است. ولی نکته حائز اهمیت برای نگارنده، تلقی آزاداندیش اوست که در عوض تبلیغ فلان یا بهمان ایدئولوژی شما را نیز به آزاداندیشی دعوت می‌کند.

دکتر صاحب‌الزمانی به‌خوبی با ایدئولوژی‌ها و اندیشه‌های آنها آشناست و به دلیل علم‌آموزی نزد راسل، منطقی می‌اندیشد و منطقی اندیشیدن را یاد می‌دهد. از این رو، رفتار ایشان در جنبش اسپرانتو کمی دیر درک و هضم شد!

با ایجاد موج تازه‌ای از جنبش اسپرانتو در ایران (۱۹۸۰-۱۹۷۴) ایشان مدام هشدار می‌داد که فعالیت‌های انجمنی و کلوبی، هرچند خوب است، اما کافی نیست. درواقع آکادمیک کردن اسپرانتو آن را پایدار و استوار می‌گرداند.

برگزاری ۱۴۵ دوره مقدماتی، ۴۳ دوره متوسطه و راهنمایی و هدایت ۲۱ اثر تحقیقی دانشگاهی، ازجمله پایان‌نامه کارشناسی ارشد حقیر، برگردان نمونه اشعار و نثرهای فارسی به اسپرانتو، بخشی از خدمات ایشان در جهت رشد و گسترش اسپرانتوست.

در بسیاری از این فعالیت‌های مهم و دشوار، نقش و همراهی بانو ژیلا صدیقی را در بالندگی امروز جنبش اسپرانتوی ایران نباید از نظر دور داشت.

و امروز جای بسی خوشوقتی است که مترجمی اسپرانتو در ردیف رشته‌های مترجمی دانشگاه جامع علمی کاربردی نیز قرار گرفت[۱].

فعالیت‌ها و تلاش‌های ایشان در بالندگی اسپرانتو، و در درجه نخست، تالیف یک کتاب آموزشی مناسب، بی‌شک الگویی است برای دیگر کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا. کتاب معروف «زبان دوم» خودآموزی مفصل و دایره‌المعارف‌گونه برای علاقه‌مندان به یادگیری اسپرانتوست.

اسپرانتودانان معاصر ایران، عموماً، «خانه سبز»[۲] را، که ایشان نزدیک دانشگاه تهران اجاره کرد و از ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۱ در آن به آموزش اسپرانتو پرداخت، تجربه کردند.

خاطرات، مرا با خود برد. اما آنچه برتراند راسل درباره اسپرانتو گفت: اسپرانتو در میان زبان‌ها، به خاطر بی‌استثنایی قواعد، نزدیک‌ترین زبان به ایده‌آل ریاضی و منطق است.

---

۱ . بر اساس مصوبه جلسه ۲۵۳ مورخ ۱۳۹۴/۹/۱۵ شورای برنامه‌ریزی آموزش و درسی علمی- کاربردی، گروه فرهنگ و هنر در جلسه ۱۲۰ مورخ ۱۳۹۵/۲/۱۵ تک پودمان مترجمی زبان اسپرانتو را تصویب نمود. این برنامه از تاریخ ابلاغ در موسسات و مراکز آموزشی علمی- کاربردی که مجوز اجرای آن را از دانشگاه جامع علمی- کاربردی اخذ نموده‌اند، قابل اجراست.

۲ . دکتر صاحب‌الزمانی در مهرماه سال ۱۳۵۹/ ۱۹۸۰ با اجاره ساختمانی سه‌طبقه در خیابان پروفسور براون، ضلع غربی دانشگاه تهران، نخستین موسسه آموزشی زبان اسپرانتو در ایران با نام Verda Domo بنیان نهاد و تا سال ۱۳۷۰/ ۱۹۹۱ مدیریت این موسسه را بر عهده داشت. بسیاری از اسپرانتودانان کنونی ایران، از زبان‌آموزان این موسسه بوده‌اند. گزارش این موسسه در شماره‌های مجله جهانی اسپرانتو آمده است.

BARCELONO 1909

MIAN DUDEKJARAN naskiĝtagon mi ĝoje festis en Barcelono dum la kvina universala kongreso en 1909. Longan tablon mi luis en la ĝardeno de bela kataluna palaco kaj tie sidis, kun la gastoj, D-ro Zamenhof, generalo Sebert, profesoro Cart, profesoro Bourlet, Hector Hodler kaj S-ino de Ménil, kies edzo verkis la muzikon de *La Espero*. Ŝi prezidis la tablon kiel patrino de mia junula festo.

Sed multe pli impona ceremonio okazis alian tagon en la palaco mem. Tio estis la famaj Floraj Ludoj, konataj kiel Literaturaj Konkursoj de la kataluna lingvo, sed tiun ĉi fojon dediĉitaj al esperanta poezio. La reĝino de la ludoj estis nia dresdena poetino Marie Hankel kaj ŝi sidis sur alta trono inter barcelonaj oficiroj kun brilaj uniformoj kaj blankaj plumoj sur la kaskoj.

Premion de poezio mi gajnis kaj estis devigita trairi la grandan amasan aŭdantaron por supreniri la tri ŝtupojn kaj ricevi, sur genuoj, la premion el la manoj de la nobla grizhara reĝino de poezio. Jam tio estis tre timiga malgraŭ ŝia bonvola rideto, sed poste, laŭ la tradicio, mi devis laŭte legi mian poemon Sur vojo de l' vivo antaŭ la publiko kaj tion mi faris tre timeme kaj embarase:

Sur vojo de l' vivo nun dolĉa kaj bela,

Ni, kvazaŭ du cignoj sur blua rivero

Malpeze glitadis al revo ĉiela,

Dum barpoj kantadis pri l' ama mistero.

Poŝte profesoro Cart tre patre konsilis min, ke mi lernu pli bone kaj pli klare legi por alia fojo. Sed tio ne malkuraĝigis min pri verkado de poemoj kaj mi poŝte presigis en Cambridge esperantan poemaron titolitan *Tra l' silento*, konvinkita, ke nia lingvo havas belan sonon kaj posedas grandan trezoron de harmoniaj eblecoj por artiŝtoj de la vortoj. Kvankam ĝia celo eŝtas ĉefe praktika kaj psikologia por helpi la homojn interkompreniĝi kaj unuiĝi pri homaraj aferoj, neniu povas malpermesi, ke homoj bongusŝtaj ĝin uzu por esprimi sentojn kaj tion faru per elekto kaj aranĝo de vortoj, kiuj kreu impreson de belo.
En niaj kongresoj eŝtos ĉiam kelkaj personoj parolantaj pli elegante; en nia verkaro eŝtos ĉiam aŭtoroj, kies ŝtilo plaĉas. Tio nur pruvas, ke la lingvo vivas kaj fariĝis vere homa esprimilo. Multon ŝuldas la lingvo al la fruaj poemoj de Zamenhof mem, al la poezio de Baghy aŭ de Kalocsay. Ili donis flugilojn al la lingvo kaj ebligis nin ami ĝin, ne nur uzi utile.

بارسلون ۱۹۰۹

طی پنجمین کنگره جهانی اسپرانتو تولد بیست‌سالگی‌ام را در بارسلون جشن گرفتم. برای برگزاری این جشن میز بزرگی در باغ قصر زیبای کاتالان سفارش دادم و آنجا با مهمانان، دکتر زامنهوف، ژنرال سِبِرت، پرفسور کارت، پرفسور بورلت، هکتور هولدر و خانم منیل، که همسرش موسیقی La Espero را ساخت، نشستیم و تولدم را جشن گرفتیم. خانم منیل در این جشن مثل مادر از مهمانان پذیرایی کرد.
لیکن مراسم باشکوه‌تر روز بعد در خود قصر برگزار شد: مسابقات ادبی معروف *بازی‌های بین‌المللی گل*[1] (مثل مسابقات ادبی زبان کاتالان) که این بار به شعر اسپرانتو اختصاص یافت. ملکه مسابقات، شاعره اهل درسدن ما، ماریه هانکل بود. او در میان افسران بارسلونیایی که یونیفرم پرزرق و برق به تن و پر سفید روی کلاهخود داشتند روی تخت بلندی نشست. جایزه شعر را من بردم و باید از میان جمعیت حاضر جلو می‌آمدم و بعد از بالارفتن از سه پله، ملکه والامقام سپیدموی هنر شعر و شاعری جایزه را روی زانوهایم می‌گذاشت. این کار دیگر خیلی سخت بود، با وجود لبخند محبت‌آمیز ملکه، لیکن طبق رسم باید شعرم را تحت عنوان «در مسیر زندگی» با صدای بلند مقابل جمع می‌خواندم. به هر حال با ترس و خجالت شعر را خواندم:

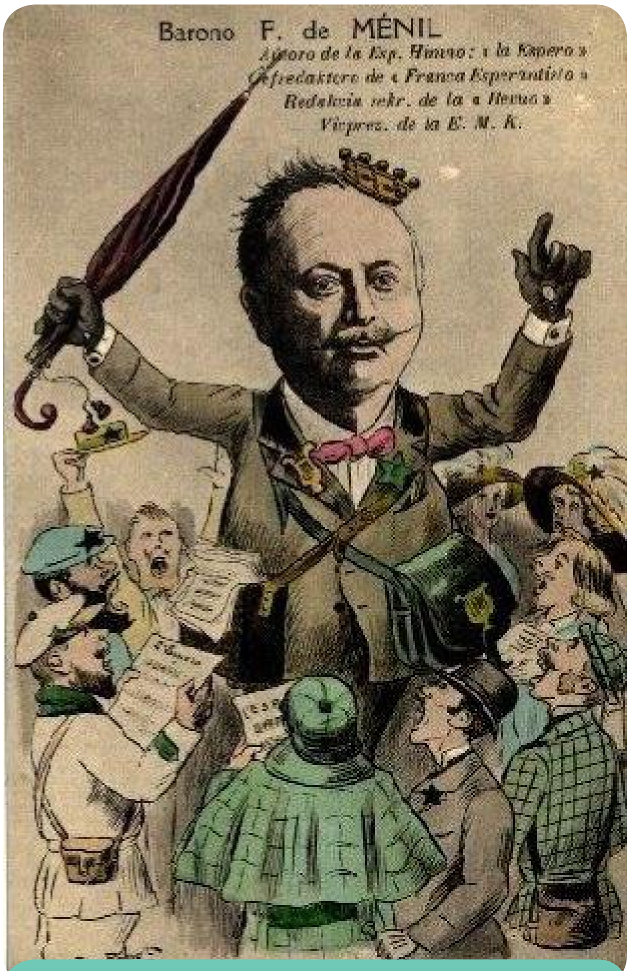
در مسیر زندگی حالا شیرین و زیبا
ما، مثل دو قو روی رودی نیلگون
سبکبال سر خوردیم به رویایی آسمانی
در حالی که چنگ‌ها از رمز و راز عشق نغمه سر می‌دادند.

پس از آن پرفسور کارت پدرانه توصیه کرد دفعه بعد شعرم را بهتر و واضح‌تر بخوانم. ولی این موضوع مرا برای سرایش شعر دلسرد نکرد و چندی بعد مجموعه‌ای از اشعار اسپرانتو را تحت عنوان «در لابه‌لای سکوت» در کمبریج به دست چاپ سپردم؛ مجموعه‌ای که لحن و آهنگ زیبای اسپرانتو را به رخ می‌کشید و نشان می‌داد اسپرانتو گنجینه ارزشمندی از الحان موزون برای ادیبان و شاعران است. هرچند هدف اصلی اسپرانتو اقدام عملی و روان‌شناسانه برای کمک به

۱. بازی‌های گل، مسابقات ادبی در زبان اکسیتان یا زبان اوکسیتان بود که سال ۱۳۲۳ در تولوز فرانسه به وجود آمد و تا سال ۱۴۸۴ برگزار می‌شد. از سال ۱۳۹۳ تا پایان قرن پانزدهم، با حسن نظر پادشاهان آرگون، در بارسلون نیز انجام می‌گرفت. بازی‌های گل به مناسبت پنجمین کنگره جهانی اسپرانتو در بارسلون وارد ادبیات اسپرانتو شد و سال ۱۹۱۱ توسط اتحادیه اسپرانتودانان کاتالان تحت عنوان بازی‌های بین‌المللی گل برگزار گردید.

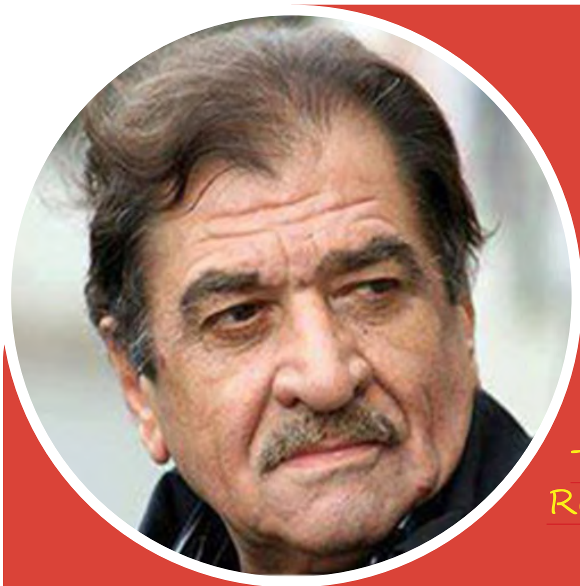
تفاهم و وحدت میان انسان‌هاست، با این حال نمی‌توان مانع ابراز احساسات و به نظم درآوردن کلماتی شد که حال خوبی به انسان می‌دهند.

در کنگره‌های اسپرانتو همواره برخی با ظرافت بیشتری سخن خواهند گفت؛ در ادبیات ما همیشه نویسندگانی خواهند بود که سبک‌شان دوست‌داشتنی خواهد بود. این‌ها نشان می‌دهد که اسپرانتو زبانی زنده است و حقیقتاً ابزار بیان انسان‌ها شده. این زبان بسیار مدیون اشعار اولیه زامنهوف، شعر باگی یا شعر کالوچای است. آنها به اسپرانتو پر و بال دادند و این امکان را به وجود آوردند که از آن استفاده کنیم و به آن ببالیم.

فلی‌سین مونو منیل ، آهنگساز سرود امید

Ĉiu ajn ĝuo kiun mi surmetas
ties manikoj por mi estas aŭ longaj aŭ mallongaj
aŭ vastaj aŭ malvastaj!
Ĉiu ajn tristo kiun mi surmetas,
kvazaŭ estus kudrita por mi ekzakte,
kie ajn mi estas!

Kelkaj poemoj el Ŝerko Bekas, kurda poeto
Traduko al Esperanto: Ŝler Karimi
Redakto : Doktoro Sajadpur

Sekrete

Ho bela fraŭlino!
Vi estas nek poetino nek pentristino
Sed mi estas ambaŭ
Sed kiu scias ,
Ke viaj okuloj ĉiu nokte,
donas al mi ĉi-poemojn kaŝe
Kiu scias,
Ke viaj fingroj
pentras al mi ĉi tiujn pentraĵojn,
kaj mi timas la tagon,
kiam viaj okuloj kaj fingroj malkovros,
ĉi tiun sekreton
Kaj ili diros al la publiko kaj la tuta mondo,
ke fakte ĉi viro etas nek poeto nek pentristo.

Subite,
la hirundoj de la animoj de la poetoj de la mondo
flugis,
turniĝis,
kaj poste surteriĝis trankvile,
kaj en koncerna skatolo kvietiĝis
Nuntempe ni nomas tiun skatolon
Piano

Guto de lumo,
gutis al mallumo de signifo,
...mia tristo ekflamis ,
ties-apude,
mi skribis vian nomon.

دور دنیا در ۷۹ روز

ترجمه: سیمین عمرانی

قسمت سی‌ام

سرما و برف در دریای لابرادورا (*Labradora*)

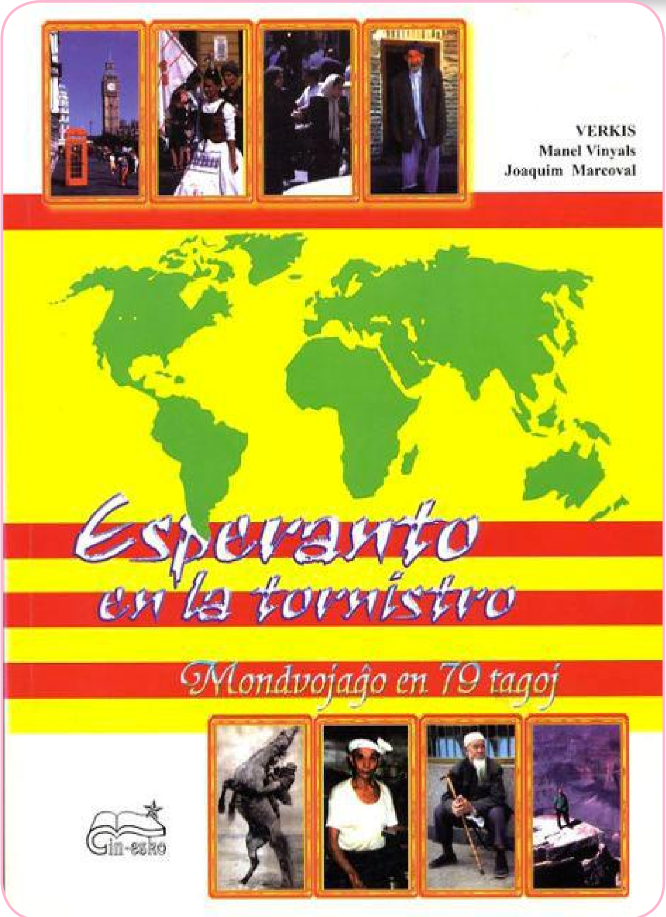
روز هفتاد و پنجم

بسته بودن رستوران لیدو امکانات جدیدی را در کشتی برای ما ایجاد می‌کند و ما می‌توانیم صبحانه بخوریم بدون این‌که شرایط خشک سرویس صبحانه کشتی را مجبور باشیم تحمل‌کنیم که برای خوردن یک تخم مرغ نیم‌بند باید نیم ساعت انتظار بکشیم و خدمتکاری را که هر ۵ دقیقه یک بار می‌پرسد، آیا همه چیز مرتب است و آیا باز هم قهوه می‌خواهیم یا نه. لیدو سلف سرویسی است که باید کارت در دست عذاب بکشی و فکرکنی آیا از دیگری بهتر هستی یا نیستی. متأسفانه ما چهارتا خانمی را که هم میزی ما بودند ترک‌کردیم و احتمالاً از غیبت ما رنجیده خاطر شده‌اند.

امروز دریا آرام است، ولی هوا دیگر سردتر از این نمی‌تواند باشد. بیرون سوز می‌آید و باد دم به دم برف را همه جا پخش می‌کند. کشتی به سمت شمال می‌رود و سات همپتون را جستجو می‌کند، کوتاه‌ترین مسیر را حفظ کرده و از قسمت فوقانی کره زمین می‌گذرد. ما هم به همین شکل از اقیانوس آرام عبور می‌کنیم. تلویزیون بی‌وقفه تصاویر مختلفی از کشتی را نشان می‌دهد و ما در انتظار دریای لابرادورا هستیم. از حالا قطعاً مستقیم به‌سوی بندری انگلیسی خواهد رفت. مسیر شمالی باعث این یخبندان و برودت وحشتناک است و اولین دانه‌های برف روی کشتی می‌نشیند. در قسمت عقب عرشه کشتی ماساژ و حوضچه‌های حمام بخار در انتظار افرادی است که در این سرما به سراغ آن‌ها بروند.

خروج از دریای لابرادورا به سمت دریای بزرگ زیاد سخت نیست کشتی از همه طرف به حرکت درمی‌آید. مرتباً دچار دریازدگی می‌شویم و تصمیم می‌گیریم به بخش پزشکی برویم و چندتا قرص بگیریم. دختر جوانی دو تا بسته کوچک آماده به ما داده و توضیح می‌دهد که هر ۶ ساعت یک بار باید از آن‌ها بخوریم یعنی باید قورت بدهیم.

قرص‌های فنرگان (phenergan) دیر اثر می‌کند و همان طور که پایین می‌روند بالا هم می‌آیند. عصر خیلی طولانی است و پیداکردن جایی در کشتی که در آن جا احساس دل بهم‌خوردگی نکنیم بی‌ثمر

است. تصمیم می‌گیریم برویم بخوابیم تا ببینیم بالاخره این ماشین لباسشویی شکم ما از کار می‌افتد یا نه. ما در میان سر و صدای درها، دستگیره چرخاندن‌ها، سر و صداهای رستوران، راهروها و کازینو یا تاتر که هنوز بعضی‌ها دارند لباس‌های شیک و لوکس خود را به نمایش می‌گذارند، به خواب فرو می‌رویم.

باز هم کاستاریکا

روز هفتاد و ششم

صبح دریا بی‌قرار است، حتی بیش‌تر از روز گذشته. صبحانه‌ای از میوه‌ها و هضم آسان خوردنی‌ها برای امروز بسیار مناسب خواهد بود. در رستوران لیدو همانی که مال کم‌بضاعت‌ها است تنوع غذا و پیشنهاد خوراکی سرسام‌آور است درست مثل همه‌ی

سلف سرویس‌ها. آدم عصبی می‌شود. این‌قدر غذاهای جور واجور می‌بینیم و دلمان می‌خواهد از همه‌ی آن‌ها بخوریم و متأسفانه فقط یک دهان و یک شکم برای خوردن داریم. طیِ گردش صبحگاهی، در روستای کشتی ارقامی را می‌یابیم که قبلاً اطلاعی از آن‌ها نداشتیم. برای مثال کارکنان کشتی در بخش سرویس دهی به ۱۶۰۰ مسافر شامل ۹۸۰ نفر است، به این معنی که، برای هر مسافر ۰/۶۰ خدمتکار اختصاص یافته است. هیچ‌گاه قبلاً این‌قدر مراقب مسافرین نبوده‌اند. لیست نشان می‌دهد که در ۷۲ پست گوناگون از جمله: ۲ پزشک، ۲۱ نوازنده و مهندس، ۱ کشیش، ۱۰۱ سرآشپز، ۱۰ رقاص، ۱ مسئول موسیقی، ۲ گل‌فروش، ۶ نجار و ۱ استاد نجار، ۴۸ آشپز درجه بندی شده، ۱۵۱ نفر خدمه هتل، ۱۷ رختشوی، ۲ کتاب‌دار، ۴ عکاس و مسئول حفاظت، ۱۷۰ پیشخدمت و ۲۱ نفر سفارش‌گیر غذا انجام وظیفه می‌کنند.

زمانی همه‌ی این آدم ها انگلیسی‌تبار بودند و از سن ۱۶ سالگی استخدام می‌شدند و برای کار روی دریا و در کشتی درباره‌ی آن‌ها فکر می‌شد. اما حالا، ۳۲۰ فیلیپینی و بقیه هندی و پاکستانی. آن‌ها برای ۸ ماه کنترات می‌شوند و بعد از ۸ ماه سری دیگر جای آن‌ها را می‌گیرد. این تزلزل به دریا هم سرایت‌کرده است.

امروز با اندرس ورا Andrés Vera صحبت می‌کنیم، او اهل شیلی ساکن کوستاریکاست، یا در واقع، خانواده‌اش در کوستاریکا اقامت دارند، چون او زمان کمی را در خانه می‌گذراند. مادربزرگ او اهل بارسلونا بوده و به Punta Arenas سفر می‌کند و با پدربزرگ اندرس که کشیش بوده آشنا می‌شود. آن‌ها به یک‌دیگر دل می‌بندند و کشیش تصمیم‌گرفت لباس کشیشی را کنار بگذارد و ازدواج‌کند. این‌طور که معلوم است، اجداد او که همیشه دلشان می‌خواسته پسرشان کشیش شود، او را از ارث محروم کرده و همه‌ی دارایی خود را وقف کلیسای کاتولیک می‌کنند. اندرس خاطرنشان می‌کند که نیمی از منطقه‌ی Punta Arenas به او تعلق داشت و به این ترتیب تاریخ عشق زیبای او با بی‌پول شدن اعضای اصلی و ثروتمند شدن کارکنان و وابستگان کلیسا پایان یافت. اندرس عادت کرده که همسر و فرزندانش را فقط یک هفته در ماه ببینند. سفرهای درازمدت بیش از همه او را آزار می‌دهد، چون برای برگشت به خانه مجبور است این‌طور کارکند. برای مثال وقتی به هنگ‌کنگ می‌رسد و مرخصی می‌گیرد، برای رسیدن به کوستاریکا باید چند بار هواپیما عوض‌کند.

در سالن اینترنت با دو خانم که اهل نوادای امریکا هستند برخورد می‌کنیم. همان‌هایی که سر میز شام شب اول در کشتی دیده بودیم. آن‌ها با ترس به کامپیوترها نگاه می‌کنند. مثل این‌که دیروز روز مریضی و دل بهم خوردگی بوده چون آن‌ها تنها شام خورده بودند و دوتا دوستشان که اهل نیوجرسی بودند مریض شده و نیامده بودند. این دریای خروشان پول زیادی برای غذا به جیب واحدهای تولیدی اقتصادی سرازیر می‌کند.

جنایت در [کشتی] ملکه الیزابت

روز هفتاد و هفتم

در این سفر در روز جشن هالووین راز و نتیجه تحقیقات یک قتل مطرح و باز می‌شود. می‌خواهند یک فضای هنری بی‌هدف از یک زمان خیالی و توهم انگیز ایجادکنند و به همین دلیل در روزهای این جشن مشاوران حقوقی، محققان و نویسنده رمان‌های سیاه یعنی مری هیگینز کلارک سر و کله‌شان پیدا می‌شود. پیتر دین مشاور حقوقی راجع به زندگی و جنایت جک قصاب صحبت می‌کند و در همین حین مری هیگینز هم درباره این‌که چگونه می‌توان تخیلات را برمبنای جنایات واقعی شکل داد و به صورت داستان درآورد، می‌خواهد سخنرانی‌کند. برای ایجاد فضا و جو مناسبی در ارتباط با همین موضوعات، عکس دختر سفیدپوست جوانی را با دامن کوتاه و بلوز سفید در حالی که از گردنش خون فواره می‌زند و وسط خیابان افتاده است دو روز در راهرو نصب‌کردند و در کناری هم اشیائی گذاشته شده بود که بتوان حدس زد که علت قتل چه بوده. این چیزها زشت‌ترین چیزهایی هستند که با مذاق و سلیقه ما اصلاً جور درنمی‌آید، اما شاید برای آنگلوساکسون‌ها این‌طور نباشد.

امروز یک طرح کار برای خودمان داریم. باید برای کنترل پاسپورت‌هایمان اقدام‌کنیم و به این ترتیب موقع خروج از کشتی زمان را از دست نخواهیم داد. کمی قیلوله و اگر وقت باقی بماند به کلاس خیاطی برویم چون اگر زمانی بخواهیم از مادرجانمان جدا و مستقل شویم بدردمان خواهد خورد.

ویترین مغازه Harrods را نگاه می‌کنیم. این‌جا با ۶۰ دلار می‌توانیم یک کت فراک برای برنامه شب اجاره‌کنیم. اما قیمت آن با بودجه ما جور نیست و برایمان سنگین است پس تصمیم می‌گیریم شب را در همان تبعیدگاه لیدوی خودمان بگذرانیم. شب رستوران کمی خلوت است، چون همه در جشن شبانه شرکت کرده‌اند. به هر ترتیب، دیدن چندتا آدم که مثل خود ما شام مجلل و لوکس را انتخاب نکرده‌اند جالب است. به وضعیت سور و سات خوراکی‌ها نگاه می‌کنیم و علی‌الظاهر از گرسنگی رنج نخواهیم کشید. معنادارترین خوردنی‌ها شامل کره، شیر، چای کیسه‌ای، گوشت گاو و خوک و کالباس سالامی به همراهی نوشیدنی و سیگار است که در کناری گذاشته شده‌اند با کل مقدار این خوراکی‌ها می‌توان ۲۵۰۰ نفر در کشتی را تغذیه‌کرد و از میان همین این‌ها چیزهایی را برای شام سفارش می‌دهیم.

گفت‌وگو با اصغر مرامی اسپرانتودان تبریزی

اسپرانتودانان را آدم‌های منتخب فرهنگی دنیا می‌دانم

لطفا خودتان را بیشتر معرفی بفرمایید.
اصغر مرامی هستم، ۴۴ سال دارم و تا مقطع فوق‌دیپلم در رشته شیمی تحصیل کردم.

چطور با اسپرانتو آشنا شدید و آن را آموختید؟
سال ۱۳۷۵ به طور اتفاقی از طریق یک آگهی کوچک آموزش رایگان زبان اسپرانتو که روی دیوار اداره پست تبریز نصب کرده بودند با این زبان آشنا شدم. با مراجعه به آگهی‌دهنده، که متاسفانه الان نامش را به خاطر ندارم، با کتاب ساده و زیبای دکتر سیلاجی شروع به یادگیری این زبان نشاط‌انگیز کردم.

متن آن آگهی را به خاطر دارید؟ چه چیز خاصی در آن آگهی کوچک توجه شما را به خود جلب کرد؟
متن آگهی این بود: یک زبان بین‌المللی را رایگان و در سریع‌ترین زمان ممکن یاد بگیرید.

از فعالیت‌هایی که در زمینه اسپرانتو انجام دادید و می‌دهید برایمان بگویید.
بعد از آشنایی با این زبان به یادگیری بدون معلم ادامه دادم و تا حالا از امکانات بسیار جالب و زیبای آن استفاده کرده‌ام. تا به حال در دو سه کنگره مختلف بین‌المللی شرکت داشتم و الان دوستان بسیار گرم و محترمی در سراسر جهان دارم. اخیرا هم می‌خواهم از طریق اسپرانتو به فعالیت اقتصادی بپردازم. میزبان اسپرانتودانان زیادی از کشورهای مختلف بوده‌ام. متاسفانه مشغله‌های کاری اجازه نداده تا در تبلیغ این زبان قدم بردارم، ولی امیدوارم در آینده‌ای نزدیک بیشتر در این زمینه فعالیت کنم.

خیلی‌ها فکر می‌کنند اسپرانتو زبان ساده‌ای است. شما برای یادگیری اسپرانتو با چه چالش‌هایی روبه‌رو بودید و یادگیری کدام بخش(ها) برایتان دشوارتر بود؟
خوشبختانه اکثر مباحث این زبان آسان به نظر می‌رسد و من

در یادگیری آن چندان با سختی مواجه نبوده‌ام. البته باید عرض کنم که هنوز خودم را مبتدی می‌دانم و برای ارتقای سطح کیفی زبان اسپرانتوام باید بیش از این‌ها تلاش کنم. من در روز تنها ده دقیقه برای یادگیری اسپرانتو وقت گذاشته‌ام و طبیعی است که هنوز خود را مبتدی بدانم. اعتقادم این است، اگر روزی دو ساعت به طور جدی برای یادگیری این زبان وقت گذاشته شود، در عرض یکی دو ماه می‌توان کاملا بر آن مسلط شد.

آیا با انجمن اسپرانتوی ایران و فعالیت‌های آن آشنا هستید؟ و در صورت آشنایی فعالیت‌های آن را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

من از فعالیت‌های انجمن اسپرانتوی ایران فقط از طریق فضاي مجازی باخبر می‌شوم و متاسفانه تا حالا نتوانستم عملاً در برنامه‌های آن شرکت کنم. امیدوارم به‌زودی من هم بتوانم در راستای اهداف سبز این انجمن خوب نقشی عملی و مفید داشته باشم.

حتماً از شرکت در کنگره‌ها یا میزبانی اسپرانتودانان خاطرات خوب و جالبی دارید. یکی دو مورد از این خاطرات را برایمان تعریف می‌کنید؟

همه خاطرات من در جهان اسپرانتو جالب هستند و تازگی داشته و دارند. همیشه از آشنایی با هم‌آرمان‌هایم در جهان شگفت‌زده و خوشحال شده‌ام. باید بگویم اسپرانتودانان را آدم‌های منتخب فرهنگی در سراسر دنیا می‌دانم. همیشه چیزهای تازه و خوب از آنها یاد گرفتم و از این‌که مستقیم با فرهنگ ایرانی آشنا می‌شدند خوشحال بودم. یک‌بار اوایل یادگیریم دو نوجوان اسپرانتودان دوچرخه‌سوار سوئدی و نروژی در تبریز مهمان من بودند که یکی از آنها به دلیل بیماری از ادامه راه بازماند و دوچرخه باکیفیتش را به من هدیه کرد که این برایم جالب بود. در روسیه که بودیم اکثر بچه‌های مدرسه آنجا می‌خواستند اسم‌هایشان را به زبان فارسی بنویسم و از این کار بسیار شگفت‌زده می‌شدند و می‌خندیدند که برایم خیلی خاطره‌انگیز است.

دوست داریم ما را مهمان مطلبی به اسپرانتو کنید.

Esperanto disvastigis mian mondon kaj ĝi donis al mi ĝojon.

شما چطور اسپرانتو را برای علاقه‌مندان معرفی می‌کنید؟

من همیشه اسپرانتو را زبانی فرهنگی با یادگیری آسان معرفی کرده‌ام.

به نظر شما برای آشنا کردن جوانان با اسپرانتو چه کار باید کرد؟

به نظر من جذابیت‌هایی که این زبان دارد، راحت از طرف نوجوانان و جوانان با استقبال مواجه می‌شود و انتشار کتابچه‌های خودآموز می‌تواند دروازه ورود آنها به این زبان باشد.

چیزی هست که نپرسیده باشیم و دوست داشته باشید اینجا بیان کنید؟

آرزو دارم که این زبان فراگیر شود تا شاید مانع جنگ‌های بسیاری که در جهان، یک گروه اقلیت علیه اکثریت انسان‌ها راه می‌اندازند شود.

سخن پایانی؟

در اینجا لازم می‌دانم از زحمات آقایان مهندس شفیعی و رضا ترابی به جهت کمک‌هایی که در یادگیری اسپرانتو به من داشتند تشکر نمایم.

ANTAŬZORGO

OKTAVINO: Diru, frato mia, kion vi serĉas sub la komodo?
ALFREDO: Nenion! Mi kaŝas la bastonon de mia patro, ĉar hodiaŭ la lernejestro disdonas la atestaĵojn pri la konduto.

Geedzoj hejme:

-Karulo! Ĉu vi iam vidis ĉifitajn 50,000 dolarojn?

- Neee.

- Nu, do vidu, la edzino diris, malfermante la garaĝon…

Mi ne necesas veturi en Parizon por vidi la rideton de Monna Liza. Estas sufiĉe demandi mian edzinon kien malaperis mia salajro…

Kiu kapablas, venkas…
Kiu ne kapablas, kritikas…

La sekreto de ekzistado estas ne nur vivi, sed scii por kio oni vivas.

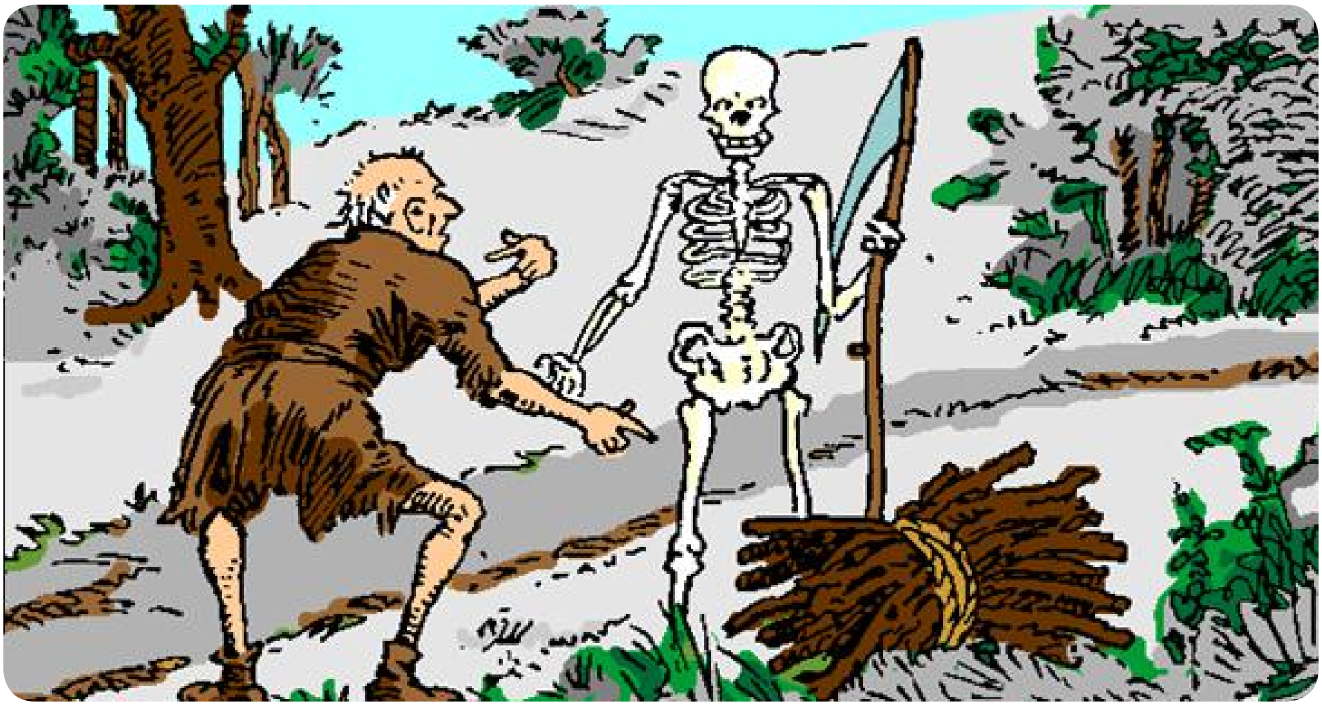
Fjodor Miĥajloviĉ DOSTOJEVSKIJ

BONA SERVISTO

SINJORO: Kelnero, tiu ĉi supo estas tro varma, al mi ne eblas manĝi ĝin.

Kelnero: Tro varma! Sed, sinjoro, mi tamen metis miajn fingrojn en ĝin, kaj ili ne brulis.

Dum vintra tempo malriĉa kaj maljuna homo venis el la arbaro, portante faskon da ligno sur siaj ŝultroj. Malrapide li ŝancelpaŝis, kaj fine ĝemante li falis teren ĉe la vojo. "Ho kara Dio!" li ekkriis. "Kion mi profitas de la vivo krom ĉiama penego kaj turmentiĝo? Venu, ho Morto, kaj helpu min!"
Jen, subite voĉo eksonis de malantaŭ li. "Kion vi deziras? Vi ja vokis min, jen mi estas." Li turnis sin kaj – timigite ekvidis la Morton. "Ha!" li diris, "Estas vi. Mi nur volis peti vin ree meti la faskon sur mian ŝultron, por ke mi povu plu porti ĝin!"
Ridetante helpis la Morto, kaj kviete la maljunulo daŭrigis sian iradon, por ĝui kiel eble plej longtempe sian penigan vivon.

La pastro kaj Reŭmatismo

Iu pastro jam sidis en aŭtobuso. En unu el la statcioj, ebria vagabondo enbusiĝis kaj sidiĝis ĉe la pastron. La viraĉo malfermis ĵurnalon kaj eklegis ĝin. Post iom da tempo li demandis la pastron: Patro! Kio estigas reŭmatismon? La pastro kaptis la okazon kaj komencis predikon: Reŭmatismo estas rezulto de ebrio, drinkado kaj vagabondeco. La viraĉo pasive reokupiĝis pri legado de la ĵurnalo. Poste la pastro demandis la viron: Ekde kiam vi suferas reŭmatismon? La viro respondis: Mi ne suferas reŭmatismon. Ĉi tie estas skribita, ke la popo suferas severan reŭmatismon…

Afriko

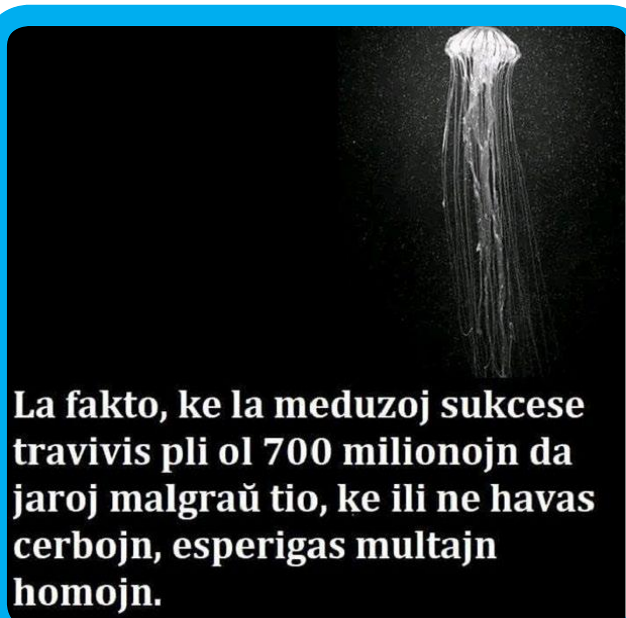
— Paĉjo, en la lernejo mi ne povis respondi al la demando, kie estas Afriko. Ĉu vi scias?

— Mi ne, sed bonvolu demandi vian panjon.

— Panjo, kie estas Afriko?

— Laŭ mi ĝi estas tute proksime, ĉar en nia fabriko laboras du afrikanoj kaj ĉiutage ili veturas per biciklo hejmen.

در مورد زبانها: www.lingvo.info   در مورد ارتباط های مردمی: www.uea.org | www.esperanto.net